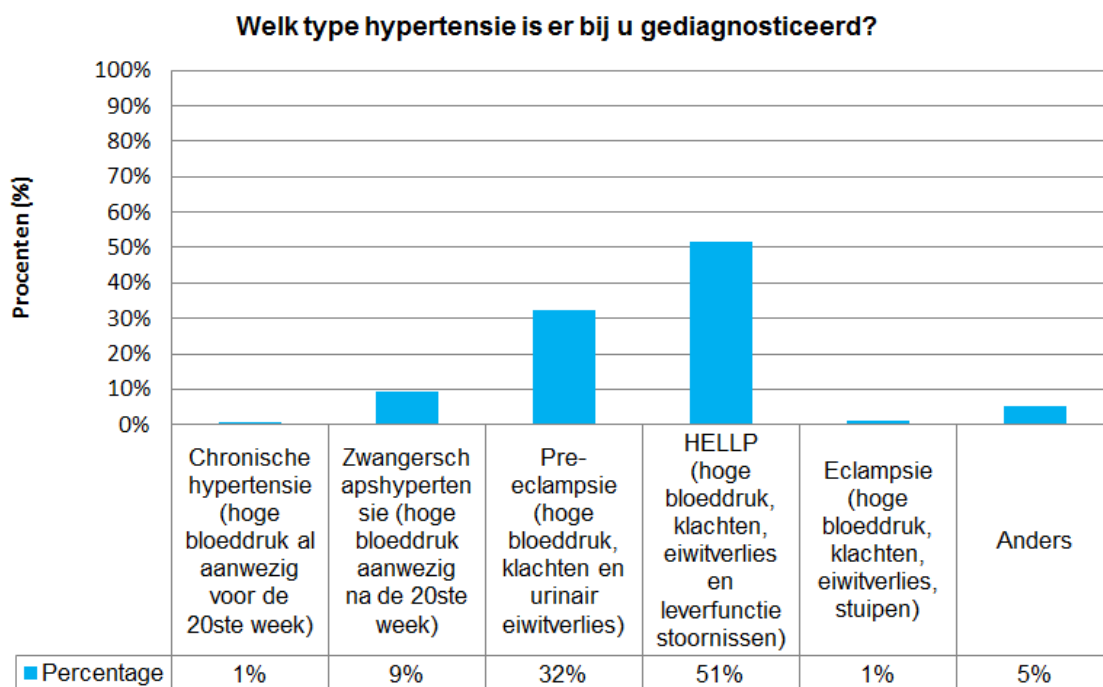

A.3. RESULTATEN ONDERZOEK

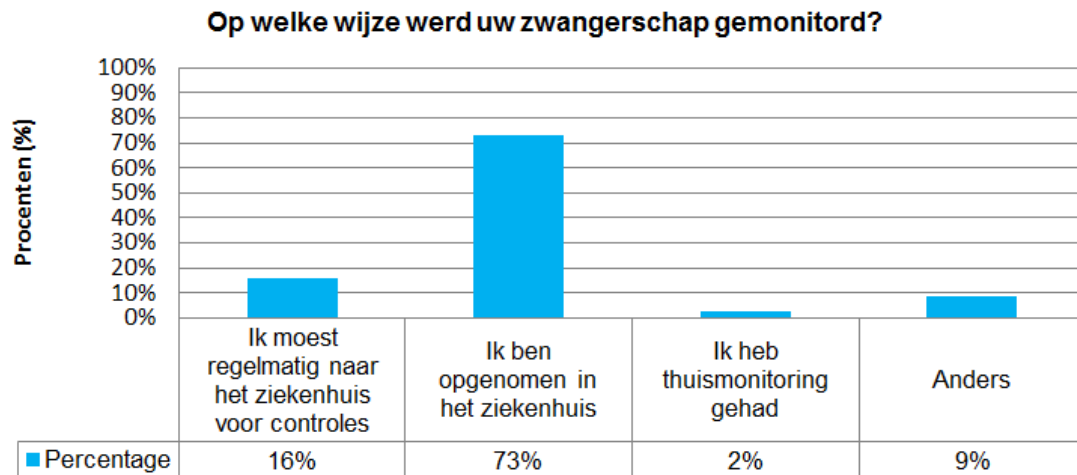
Vraag 1: Welk type hypertensie is er bij u gediagnosticeerd?

Vraag 1: Welk type hypertensie is er bij u gediagnosticeerd (Opmerkingenveld/anders):

1. HELLP zonder hoge bloeddruk
2. Ik kies het ergste geval, namelijk mijn eerste zwangerschap. Ik ben in mijn tweede zwangerschap met alleen maar pre eclampsie gediagnosticeerd en ben toen opgenomen
3. Hypertensie, daarna pre-eclampsie, daarna HELLP
4. Zwangerschap 1: Hellp geconstateerd bij 32.4 weken, geboren met 33.1 weken. Zwangerschap 2: pre eclampsie bij 40.1 weken
5. Combinatie HELLP en pre-eclampsie
6. Pre-eclampsie en later ook HELLP
7. Ik had zwangerschapshypertensie dat ging over in pre-eclampsie/HELLP 4x gehad
8. Ik ben opgenomen in het ziekenhuis met pre-eclampsie + hellp. Mijn bloeddruk is alleen niet hoog geweest, 90 max. onderdruk. Wel klachten, eiwit, leverfunctiestoornis. Dit allemaal tijdens zwangerschap van 35 weken en 6 dagen
9. HELLP en pre-eclampsie
10. Ik ben opgenomen met Pre-eclampsie, al snel ontwikkelde ik een flinke HELLP en tijdens de uitdrijving een eclampsie gehad
11. HELLP en pre-eclampsie
12. Combinatie van HELLP en pre-eclampsie
13. Vanaf week 16 chronische hypertensie. Vanaf week 36 pre-eclampsie met ziekenhuisopname
14. Hoge rr de laatste dagen van de zwangerschap. Al eerder eiwit in de urine en afwijkend lab leverfuncties en trombo 's
15. Ik had voor de zwangerschap al hoge bloeddruk, kreeg toch hellp
16. Eerste zwangerschap met HELLP zonder hypertensie en tweede zwangerschap geen HELLP maar wel zwangerschapshypertensie
17. Aanvulling (pre-eclampsie), had geen eiwitten in de urine
18. Bij week 30 opgenomen met pre-eclampsie.
19. Bij alle 4 mijn zwangerschappen had ik een te hoge bloeddruk na de 20ste week.

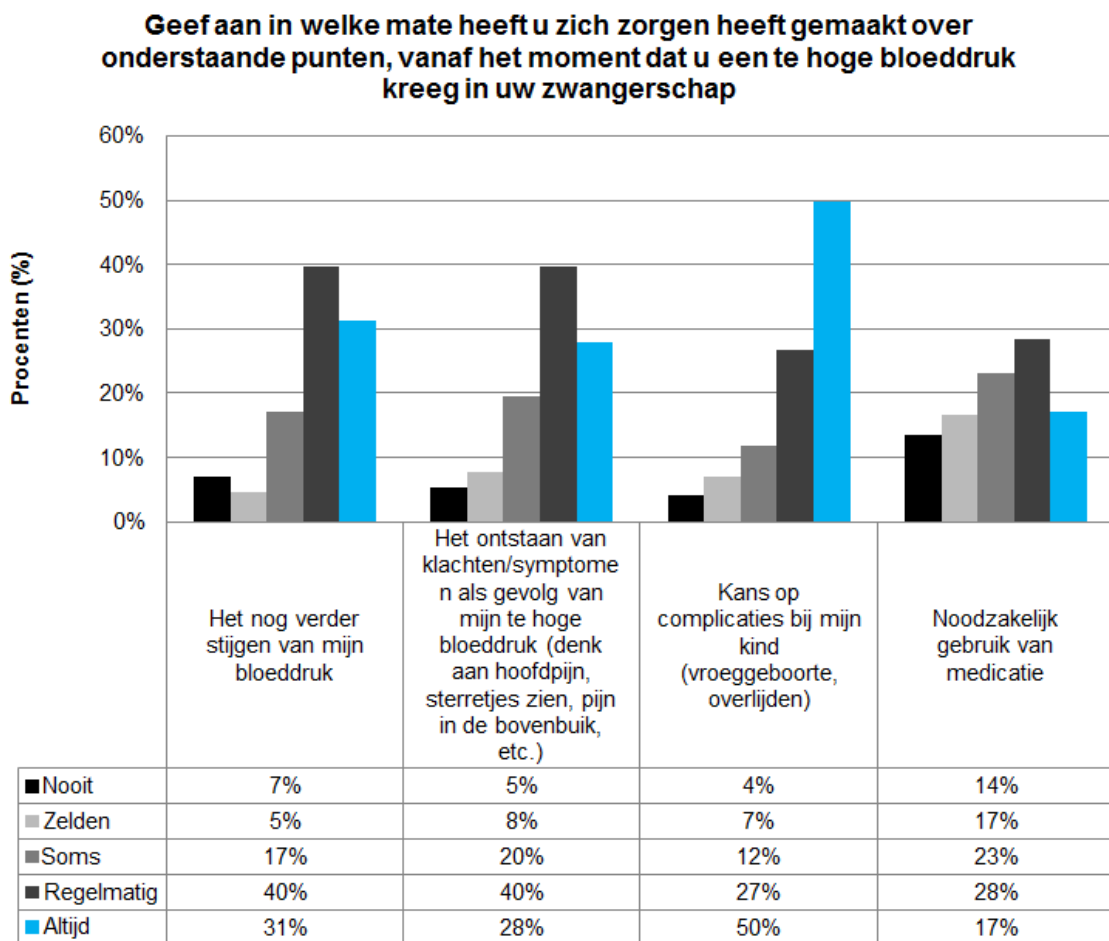
Vraag 2: Op welke wijze werd uw zwangerschap gemonitord?

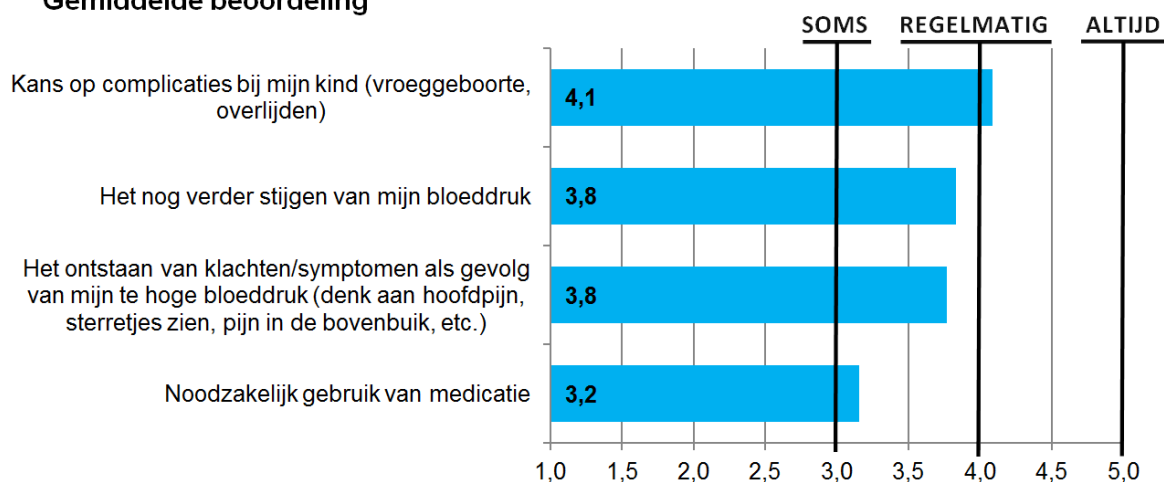
Vraag 2: Op welke wijze werd uw zwangerschap gemonitord (Opmerkingenveld/anders):

1. Eerst regelmatig voor controles naar ziekenhuis. Daarna thuismonitoring en daarna toch opgenomen
2. Ben 3 keer opgenomen en heb 1,5 week lang elke dag controle gehad
3. Eerst opgenomen, daarna thuismonitoren met tegelijk extra onderzoeken in het ziekenhuis (wekelijks) weer opgenomen in het ziekenhuis. Waar na 1 dag de keus is gemaakt door het team om mijn kind geboren te laten worden met 33 weken.
4. Twee weken in ziekenhuis. Daarna 1 week thuismonitoring. Daarna weer ziekenhuis en na een dag bij 33 weken eclampsie en meteen keizersnede
5. Zwangerschap 1: Controles tot 32.4 weken gewoon bij verloskundige. Zwangerschap 2: Controles vanaf begin bij gynaecoloog.
6. Ik heb pas klachten gekregen toen ik in het ziekenhuis ingeleid werd wegens langdurige gebroken vliezen. Heb tijdens mijn zwangerschap mijn controles gewoon bij de verloskundige gehad en had toen juist een lage bloeddruk steeds
7. Ik had geen hoge bloeddruk voordat acuut HELLP werd gediagnosticeerd. Had dus geen monitoring
8. Met 30 weken 2x per week controles ziekenhuis, met 35 weken opgenomen en 2 dagen later speed keizersnede
9. Regelmatig op controle en 2 weken opname in ziekenhuis
10. Ik moest van de verloskundige mijn controles bij de gynaecoloog verder laten doen. Ik moest vaker op controle komen en 3 van de 4 zwangerschappen zijn uiteindelijk ingeleid.
11. Bij mijn oudste ben ik vanwege de zwangerschapsduur en beginnende weeën direct ingeleid in het ziekenhuis, daarvoor onder controle bij de verloskundige. Wegens complicaties bij de bevalling was ik bij de tweede al onder controle in het ziekenhuis en ben ik drie dagen heen en weer geweest wat uitmondde in een opname
12. Eerst zkh opname --> ingesteld op medicatie --> naar huis met elke dag controle in het zkh (was nog zwaarder dan het opgenomen zijn) --> verergering van de situatie opname in zkh tot aan de geboorte
13. Opgenomen 2 keer en anderhalve week elke dag op en neer
14. Heb gehele zwangerschap controles gehad op de poli en uiteindelijk een week voor bevalling opgenomen
15. 2x opnamen en veel controles in het ziekenhuis
16. Zo wel thuis als in het ziekenhuis opgenomen
17. Eerst regelmatig controles in het ziekenhuis, later gevolgd door opname tot einde zwangerschap
18. Bij de verloskundige, later controle in ziekenhuis en met 38 weken ingeleid

Vraag 3: Geef aan in welke mate u zich zorgen heeft gemaakt over onderstaande punten, vanaf het moment dat u een te hoge bloeddruk kreeg in uw zwangerschap.

Gemiddelde beoordeling

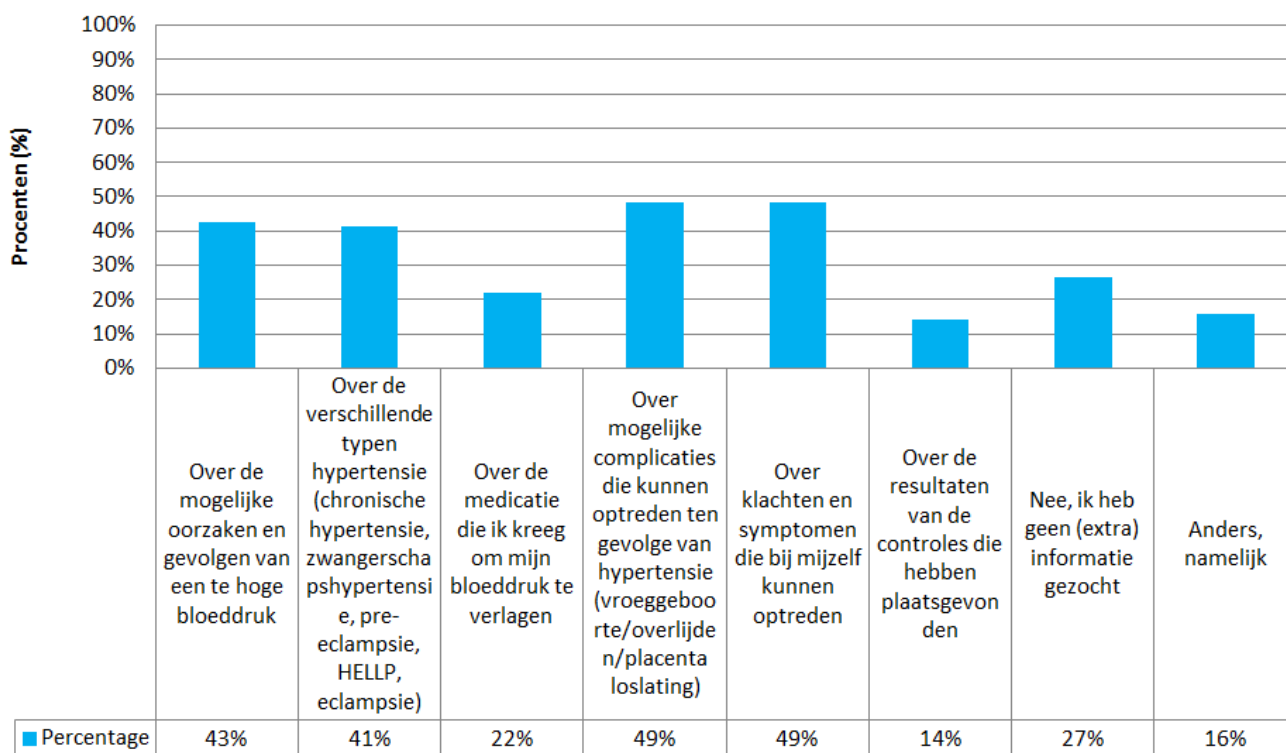

Vraag 3: Anders, ik maakte me vooral zorgen om:

1. Ik wilde vooral vaginaal bevallen wat wederom niet gelukt is
2. Waarom dit al zo vroeg in de zwangerschap moest komen. Er was nog geen sprake van HELLP maar het was blijkaar wel al actief
3. Hoe ik mij rustig kon houden in combinatie met het hebben van 2 kinderen en een man. Ik voelde aan komen dat ik in het ziekenhuis opgenomen moest worden en vond het moeilijk om dat met mijn kinderen te organiseren
4. Groei en conditie van mijn toen nog ongebooren kindje.
5. Met 28w ziek geworden (leek een buikgriep) en met 29w een urinetest gedaan door de verloskundige thuis, die was niet goed, door naar het ziekenhuis en daar wezen de bloedtesten uit dat het niet goed was. Uiteindelijk is mijn dochter toen met 30w2d eruit gehaald. dus veel tijd om me ergens druk om te maken had ik niet
6. Ik maakte me vooral zorgen om de gezondheid van mezelf en mijn dochter die uiteindelijk toch met 29.6 weken geboren is moeten worden om dat de medicatie mijn bloeddruk niet meer omlaag kreeg en er nog veel meer complicatie's erbij kwamen
7. En zeker ook om mijn eigen gezondheid
8. Voor mij is dit heel moeilijk te beantwoorden. Ik had een reguliere controle bij de 1e lijns verloskundige. De zelfde dag werd ik zieker en zieker. Ik was te ziek om na te denken. Ik ben ook veel dingen kwijt.
9. Blijvende schade aan mijn organen etc
10. Ik had acute helpp binnen 24 opname en bevallen
11. Ik had bijna geen symptomen die op help indiceerde. Pas na bloedonderzoek kwam het naar voren en ben ik binnen 48 uur bevallen. Dus bijna geen tijd gehad om mij zorgen te maken.
12. Hoewel mijn zoon het heel goed doet en HELLP pas later in de zwangerschap optrad, maak ik me nog altijd zorgen over het feit dat het ergens toch invloed heeft op zijn ontwikkeling en levensgeluk. Ik ben zelf nog steeds onzeker over mijn lijf en bang om ziek te worden en mijn zoon niet te zien opgroeien door overlijden.
13. Wij waren voorafgaand aan de spoedopname niet op de hoogte van de bloeddruk problemen wel veel andere/ gerelateerde klachten die helaas niet juist gediagnostiseerd waren op dat moment.
14. Geen zorgen, toen ze er achter kwamen dat mijn bloeddruk te hoog was ben ik gelijk opgenomen in ziekenhuis, vanaf het moment dat ik een magnesiuminfuus kreeg, kan ik me niets meer herinneren.
15. Dat ik het het nog een keer krijg in de volgende zwangerschap en blijvende klachten zoals: concentratie en vermoeidheid!
16. De gezondheid van de baby aangezien mijn dochter geen voeding meer kreeg via placenta. ben met 34.6dagen bevallen met keizersnede aangezien het een leven om dood situatie was. mijn dochter had een groei achterstand van 3weken vanwege de hoge bloeddruk. ze woog 1750 gram.
17. Ik was me niet bewust van de situatie waarin ik verkeerde en wat dat kon betekenen voor de kinderen en mij (tweelingzwangerschap). Kids zijn uiteindelijk prematuur en dysmatuur geboren bij 34.2.
18. Ik wist pas in het ziekenhuis dat ik te hoge bloeddruk had, toen was er al een keizersnede in zicht.
19. Door de helpp was ik volledig van de wereld en enig besef van ernst of toekomst of de wereld om me heen had ik niet.
20. Of mijn kind en ik het beide zouden overleven

Vraag 4: Waarover heeft u (extra) informatie gezocht op het moment dat u een te hoge bloeddruk kreeg?

Waarover heeft u (extra) informatie gezocht op het moment dat u een te hoge bloeddruk kreeg?

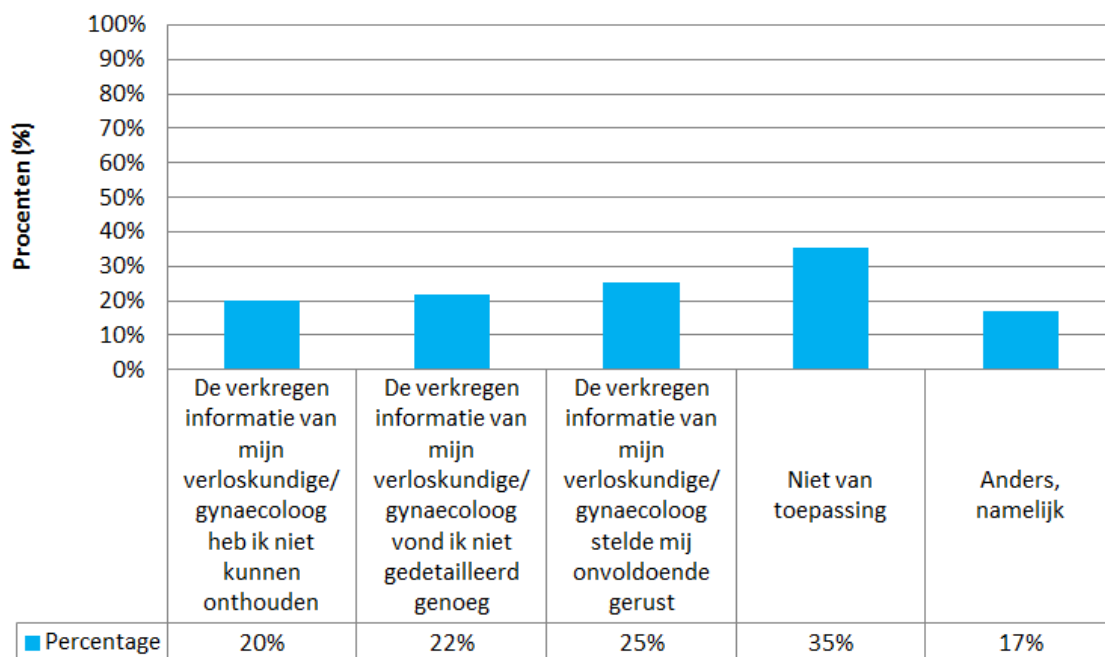
Vraag 4: Waarover heeft u (extra) informatie gezocht op het moment dat u een te hoge bloeddruk kreeg? (Anders, namelijk):

1. Ik heb alles wat los en vast zit opgezocht en gelezen
2. Was geen tijd voor mij om wat op te zoeken. Moest gelijk blijven in het ziekenhuis
3. Gevaar van hoge bloeddruk in de zwangerschap
4. Ik heb geen info opgezocht, ben zelf verloskundige
5. Ik had geen hoge bloeddruk, wel HELLP syndroom, dit kwam naar voren uit bloedonderzoek. Enige klacht die ik had was pijn in de bovenbuik (lever), later bleek ook dat mijn bloedwaarden niet goed waren. Bloedplaatjes gingen kapot en stolde niet meer
6. Kreeg geen informatie via afdeling. Weinig tot niets gezocht. Ook twee vriendinnen met voorheen HELLP wisten goed wat het was
7. Het HELLP-syndroom heeft zich acuut ontwikkeld; ik ben opgenomen voordat ik klachten had en was gediagnosticeerd en ik ben de volgende dag met spoed bevallen. Ik heb hierdoor en door de ernst van de ziekte geen informatie kunnen opzoeken
8. Ik heb alle info van de dienstdoende arts gekregen
9. Ik werd op dinsdag doodziek, dit heeft aangehouden tot vrijdag. Er is toen besloten tot een keizersnede met 36 weken en 4 dgn. Ik was niet in staat om informatie te zoeken. Toen onze dochter na 5 weken naar huis mocht en de rust een beetje was wedergekeerd (maanden later) hebben wij ons wel laten informeren door de gynaecoloog over het hoe en wat er gebeurd was.
10. Overdonderd door hele gebeuren, alles ging heel snel. na 7 dagen opname moest kindje via keizersnede gehaald worden.
11. Behandel opties, ze wilde niet starten met inleiden. Studie waardoor wij de artsen konden overtuigen dat het van degelijk belang was om te gaan starten met inleiden
12. Op het moment dat ik een hoge bloeddruk kreeg lag ik al in het ziekenhuis.....ging allemaal erg snel en voor ik het wist was ik dood ziek... Dus ik kon geen extra informatie opzoeken.
13. Ook veel informatie gekregen in het ziekenhuis via hun folders, en veel informatie over vroeggeboorte gekregen.
14. Ik had geen zorgwekkende hoge bloeddruk.
15. Binnen 24 uur nadat HELLP was geconstateerd is mijn zoontje gehaald met de keizersnede. Ik had weinig tijd om te realiseren wat er aan de hand was en wat alle risico's waren.
16. Ik was zo ziek dat ik de laatste ca 2 weken amper kan herinneren laat staan dat ik mij ergens zorgen over kon maken.

17. Gevolgen voor mijn zoon en gevolgen/oorzaken van de HELLP voor mijzelf
18. We hadden geen tijd om iets op te zoeken... Met 34 weken op reguliere controle hoge bloeddruk geconstateerd. Na bloed en urinecontrole direct opgenomen in ziekenhuis en volgende middag spoedsectio
19. Mijn partner heeft met name informatie over pre-eclampsie en HELLP opgezocht, over de medicatie en mogelijke gevolgen van de prematuriteit (28 weken zwangerschap). Ikzelf was te ziek.
20. Pas na de bevalling, over hellp.
21. En de vroeggeboorte en de eclampsie zelf.
22. Gesproken met moeder en zus, die hadden het al eerder gehad
23. Niks over gezocht wist niet wat een hoge bloeddruk met zich mee kon brengen
24. Andere behandelwijzen en mogelijkheden zelfzorg of op afstand via huisarts
25. Ik ging op controle naar de verloskundige en die constateerde een te hoge bloeddruk. Gelijk door gestuurd naar het ziekenhuis en 5 dagen later is mijn dochter al geboren met een spoed keizersnede. Medicijnen sloegen niet aan, om de bloeddruk naar beneden te krijgen/ onder controle te krijgen. Dochter geboren met 29+1 week. Geen kans gekregen informatie te zoeken naar een te hoge bloeddruk.
26. Ik ben onderzocht in het AZM op de oorzaken waarom ik PE en HELLP heb gekregen.
27. Ik wist niet wat er aan de hand was, in het ziekenhuis kon ik niks meer opzoeken.

Vraag 5: Waarom heeft u (extra) informatie gezocht, nadat u een te hoge bloeddruk kreeg?

Waarom heeft u (extra) informatie gezocht, nadat u een te hoge bloeddruk kreeg?

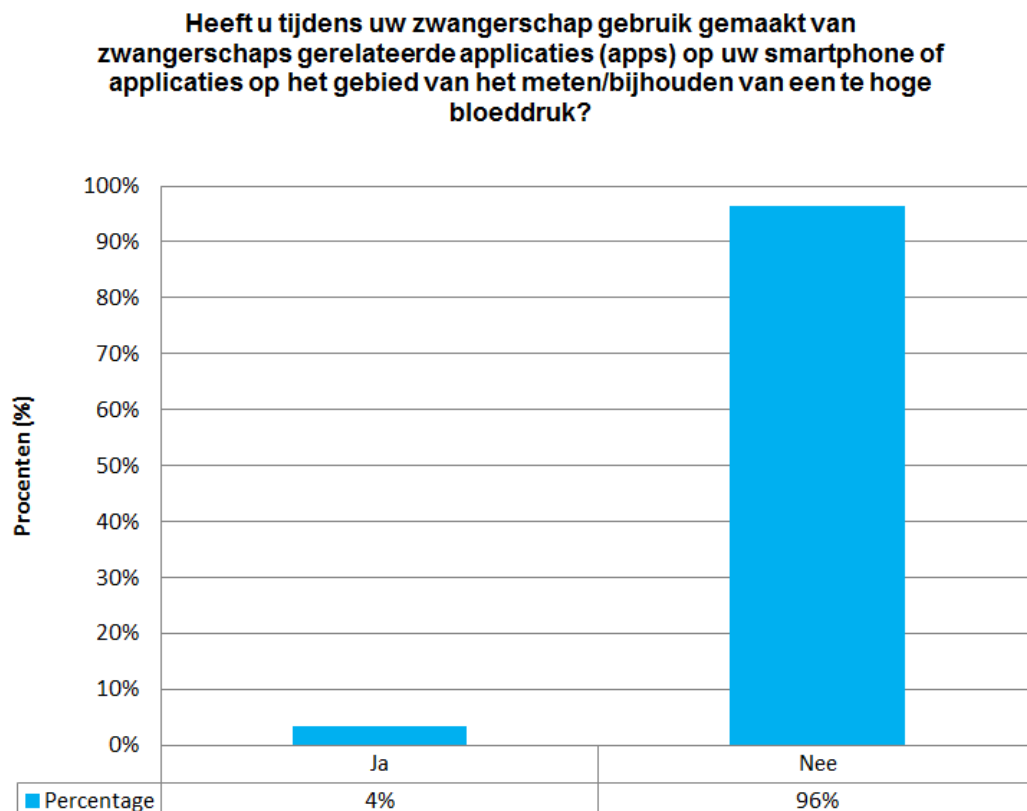

Vraag 5: Waarom heeft u (extra) informatie gezocht, nadat u een te hoge bloeddruk kreeg (Anders, namelijk):

1. Toen het bij geconstateerd werd was het al in verdere stadium dat ik gelijk opgenomen werd, er was geen mogelijkheid om informatie op te zoeken, buiten de info die ik van artsen kreeg
2. Ik wilde meer informatie over de medicatie die ik slikte.
3. Ik wilde meer achtergrond informatie hebben.
4. Ik ben zelf arts en wilde dingen thuis nog eens nalezen in vakinhoudelijke literatuur.
5. Nog eens rustig na te lezen
6. Ik wou nog meer weten, verloskundige heeft me voldoende op de hoogte gesteld van waar ik op moest letten en wanneer ik direct aan de bel moest trekken en dit gebeurde dan ook helaas vrij snel hierna
7. Had het gevoel dat ik onvolledige informatie kreeg. En dat de informatie die ik kreeg rooskleurige werd verteld dan het in werkelijkheid was. Voorbeeld Nee mevrouw, deze medicatie heeft totaal geen invloed op u kindje. Verder op in het gesprek als u kindje is geboren moet het wel in de couveuse om te monitoren want de hartslag en de bloeddruk van de baby kunnen erg

- schommelen door deze medicatie. Weer later in het gesprek Borstvoeding? Nee dat kan niet met deze medicatie, zult u moeten gaan kolven en weg doen...
8. De artsen waren allemaal anders van mening en dat maakte mij erg onzeker
 9. Toen duidelijk was dat ik PE/Hellp had heb ik geen tijd meer gehad om dingen uit te zoeken. Dit ivm. dat meteen bevalling opgang moest komen en ik al ernstig ziek was.
 10. Om me verder te verdiepen.
 11. Wil altijd alles onder controle houden
 12. Doordat de tijd dat ik wist dat ik HELLP had zo kort was, heb ik niet veel meer info kunnen zoeken, Achteraf heb ik meer informatie gezocht over de oorzaken en wat er precies aan de hand was.
 13. Ik wou alles erover weten.
 14. Omdat ik me heel erge zorgen maakte
 15. Wij (ikzelf en de vader) zijn een informatie-junk en willen altijd overal de achtergrond en risico's van weten.
 16. Wij vonden dat er niks aan de hand was, leek ook niet zo. Maar ziekenhuis was erg bezorgd en liet dat ook merken
 17. Om zelf nog het een en ander op te zoeken buiten de info van de gynaecoloog
 18. Mijn partner's moeder werkt in Johannesburg voor de meest vooraanstaande kinderartsen, dus zij gaven feedback over behandelwijze.
 19. Mijn verloskundige vroeg mij zelf erop te letten of ik klachten kreeg, daarvoor wilde ik goed weten waar ik precies op moest letten.
 20. Ik wilde alles tot in detail weten
 21. Ik was ziek en wilde alles weten. Zoch ook zeker gelijkenissen
 22. Spoedopname, informatie opzoeken bood mij enige vorm van 'de touwtjes weer in handen krijgen'
 23. Ik houd er gewoon van zelf ook alles nog eens rustig na te lezen.
 24. Het was een panieksituatie die bijna ineens ontstond. Tijdens het wachten of medicatie aan zou slaan dit opgezocht
 25. Het proberen vinden van mogelijk meer informatie.
 26. Gewoon echt zorgen maken om je lijf en baby
 27. Wil zoveel mogelijk info lezen
 28. Nieuwsgierigheid
 29. Ik vond het sowieso belangrijk te weten wat er aan de hand was en hoe dit in elkaar zat, informatie vanuit het ziekenhuis vond ik uiterst summier.

Vraag 6: Heeft u tijdens uw zwangerschap gebruik gemaakt van zwangerschaps gerelateerde applicaties op uw smartphone, of applicaties op het gebied van het meten/bijhouden van een te hoge bloeddruk?

Vraag 6: Heeft u tijdens uw zwangerschap gebruik gemaakt van zwangerschaps gerelateerde applicaties op uw smartphone of applicaties op het gebied van het meten/bijhouden van een te hoge bloeddruk (Ja, namelijk/overige opmerkingen):

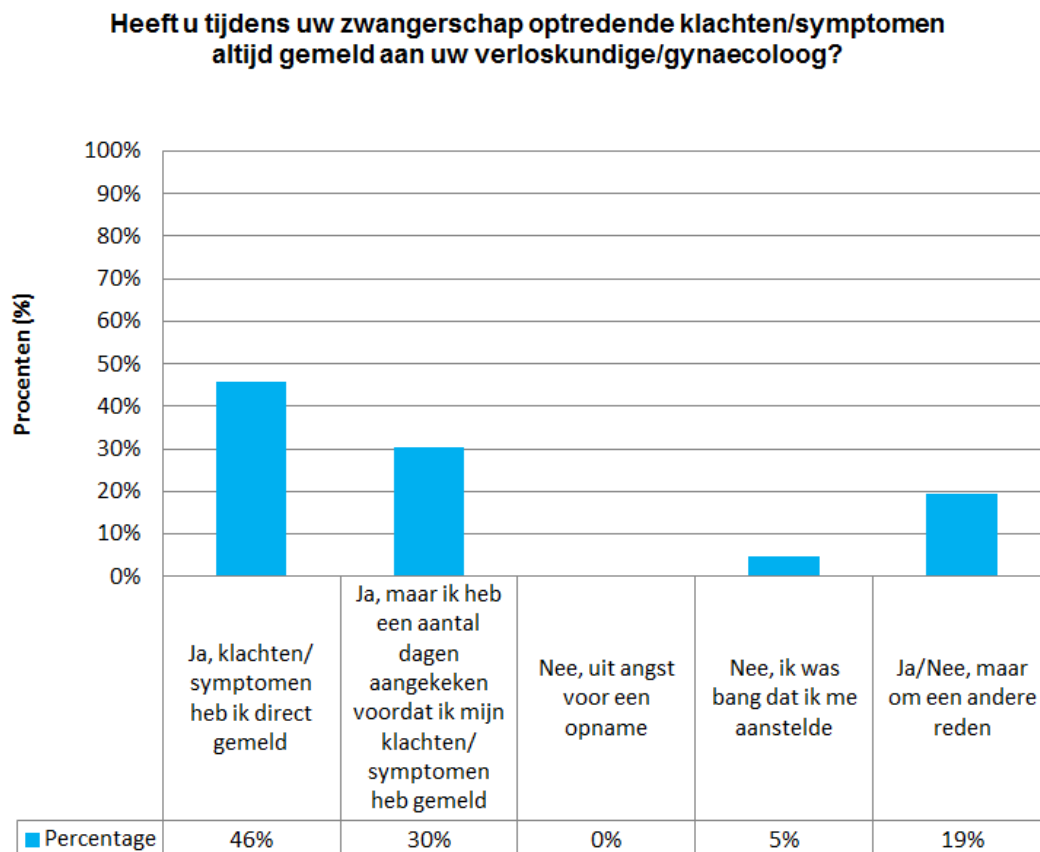
Ja, namelijk:

1. Algemene app met informatie per week
2. Zwangerschaps app met informatie van dag tot dag. Gebruikt omdat ik het interessant vond om te weten wat er allemaal gebeurd en later om het gemiddelde gewicht
3. Groeikalender met ontwikkeling van de baby
4. Een Amerikaanse app over de ontwikkeling van het kind tijdens de zwangerschap
5. Ik heb een dagboek bijgehouden met de metingen en een dagboek met mijn gevoel
6. Had een eigen bloeddrukmeter thuis (heeft dus waarschijnlijk deze data bijgehouden)

Overige opmerkingen:

1. Omdat ik niet wist wat er mogelijk is
2. Ik had toen nog geen smartphone
3. Reden omdat ze er toen nog niet waren, anders zeker wel
4. Kon niks verdragen..geen daglicht, geen mensen om me heen..geen tijdschriften kunnen lezen, en zeker niet mijn mobiel. Had echt rust nodig op het moment toen ik zelf in het ziekenhuis lag. Voordat ik in het ziekenhuis lag voelde ik me niet ziek, maar was het blijkbaar wel. Toen heb ik wel de mobiel nog kunnen gebruiken.
5. Wist niet dat dat er was
6. Maar zou een app voor zwangeren met symptoomaanduiding van pre-eclampsie, HELLP en eclampsie wel juist zeer behulpzaam vinden omdat artsen hier blijkbaar toch vaak overheen kijken (met name in vroeg stadium van zwangerschap)
7. Ik had toen en heb geen smartphone

Vraag 7: Heeft u tijdens uw zwangerschap optredende klachten/symptomen altijd gemeld aan uw verloskundige/gynaecoloog?

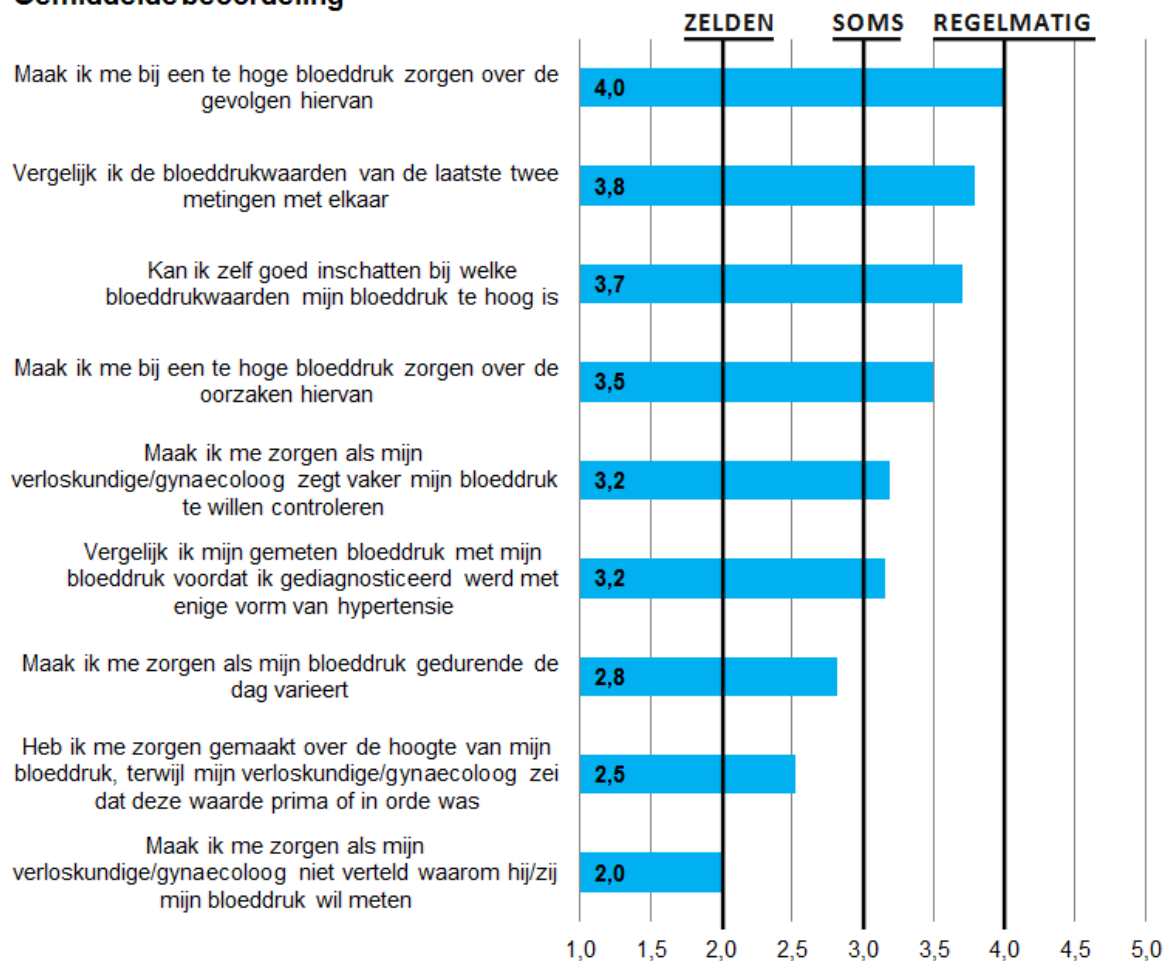
Vraag 7: Heeft u tijdens uw zwangerschap optredende klachten/symptomen altijd gemeld aan uw verloskundige/gynaecoloog (Ja/Nee, maar om een andere reden):

1. 3 weken ziekenhuis opname. Er was veel controle
2. Nee, klachten kwamen in eens zo snel dat ik direct opgenomen werd in het ziekenhuis
3. Ik had geen klachten, wat het medische team best opmerkelijk vond
4. Had geen klachten. Een keer een drukkende/stekende pijn gehad. Achteraf bleek dit mijn lever te zijn
5. Wist niet dat stuip trekkingen een klacht was die bij de ziekte hoorde
6. Bij standaard controlebezoek verloskundige acute pre-eclampsie diagnose met spoed opgenomen in ziekenhuis. Daardoor noodzakelijk alle wijzigingen direct te melden aan medische staf
7. Omdat het bij een eerste zwangerschap was, heb ik mij sommige klachten niet gerealiseerd als zijnde klachten die daarbij behoren. M.n. de zgn. buikband... daar had ik me wat anders bij voorgesteld en heb ik 1x last van gehad, maar op dat moment niet gerealiseerd dat het dit was. Verder wel.
8. Is spontaan opgetreden en binnen 3 dagen bevallen
9. Ik werd ineens ernstig ziek. Mijn vader heeft toen thuis mijn bloeddruk gemeten. Deze was erg hoog. Toen gelijk verloskundige gebeld, mede omdat ik heel snel heel ziek werd.
10. Ik heb zelf geen klachten gevoeld, alleen dat ik vocht vast hield. Verder voelde ik me niet ziek, maar bleek toch hypertensie en later pre-eclampsie te hebben, wat uitgegroeid is tot HELLP syndroom. totdat ik magnesium infuus kreeg heb ik me niet ziek gevoeld, heel raar
11. Nee ik had de klachten niet herkend en niet in verband gebracht met zwangerschap
12. Hield al lange tijd vocht vast. Maar dacht dat hoort er bij. Later toch maar gevraagd of het wel normaal was dat bv mijn voeten steeds dikker werden.
13. De genoemde symptomen had ik, op vocht vasthouden na, niet. Mijn bloeddruk was wel hoog, maar nog niet verontrustend vond de verloskundige.
14. Maar daarnaast speelde inderdaad de angst dat men mij een aansteller zou vinden, ik voelde mij de gehele zwangerschap beroerd en wilde dit niet tezeer laten merken.
15. Het is mij gevraagd in het ziekenhuis en toen heb ik mijn klachten verteld en een aantal symptomen beaamt.
16. Eerst paar dagen aangekeken, maar na 22 wkn toch spoedopname wat help bleek te zijn. Daarna in ziekenhuis wel meteen klachten etc gemeld!
17. Ja, maar omdat ik hele tijd in ziekenhuis was, is dit logisch.
18. Ik heb het niet opgemerkt als klachten. Pas na de zwangerschap ervaren hoe het voelde weer een normale RR te hebben.
19. Deze werden helaas afgedaan met 'ach dat heeft iedereen wel eens'
20. Ik had een flinke luchtweg infectie vòòr mijn opname. Klachten zoals spontaan moeten braken, sterretjes zien had ik niet verder over nagedacht.
21. Heb de eerste 3 mnd te hoge RR gehad voor de zwangerschap niet. Voelde mij toen ook heel vaak niet fit, vaak aan collega's gevraagd om mijn RR te controleren om een vinger aan de pols te houden. Heb hiervoor een schot van de verloskundige gekregen omdat ik zelf aan het dokteren was. Na de 3mnd is de RR weer gezakt. Totdat het later in de zwangerschap weer opliep heb dat zelf geconstateerd, voelde mij die dagen ervoor griepig en het was weekend en geen verband gelegd met de RR. Totdat ik op het werk de RR liet meten en deze te hoog was, toen meteen contact opgenomen met de verloskundige.
22. Ik had nooit klachten. Totdat ik mij niet goed voelde en mijn bloeddruk zo hoog was dat ik direct opgenomen ben in het ziekenhuis
23. Ik zelf had geen klachten..ze zagen dat het gewoon fout zat bij me bij de verloskundige. Op het moment toen ik opgenomen was werd mij enorm veel gevraagd waar ik last van had. Wel goed zo, maar op dat moment soms vervelend. Lag ik eigenlijk net weer rustig te liggen. kwamen er soms 2 tot 4 mensen..(artsen/verpleegkundige met mensen in opleiding). Het rare was dat de gegevens lieten merken dat ik echt echt doodziek was, maar ik zag er toen nog niet ziek uit. Daarom kwamen ze veel kijken bij me
24. Ik koppelde de klachten aan andere dingen. Ik had ook nooit bij mijn controles afwijkende tensies
25. Ik wist niet dat klachten met zwangerschap te maken had. Ik dacht dat ik griepig werd.
26. Hoopte dat ik het me verbeelde dat het er niet was of dat het snel vanzelf weg zou gaan
27. Insuline gebruik nam af
28. Hoge bloeddruk werd geconstateerd bij controle. Hoofdpijn/sterretjes zien heb ik eerst even dagdeel aangekeken
29. Ik had lichte klachten en voornamelijk een onderbuik gevoel die ik wel gemeld heb, maar deze klachten waren volgens de vk geen reden tot zorgen.
30. Wel gemeld omdat ik aanvoelde 'dat er iets niet klopte', maar tegelijkertijd vond ik dat ik me aanstelde 'want een zwangerschap brengt nu eenmaal ongemakken met zich mee', daar moet je niet te moeilijk over doen. Als mijn man niet zo bezorgd was geweest en mij direct naar het ziekenhuis had gereden, was ik langer met de klachten doorgelopen en was het misschien minder goed afgelopen.
31. Ik had geen klachten

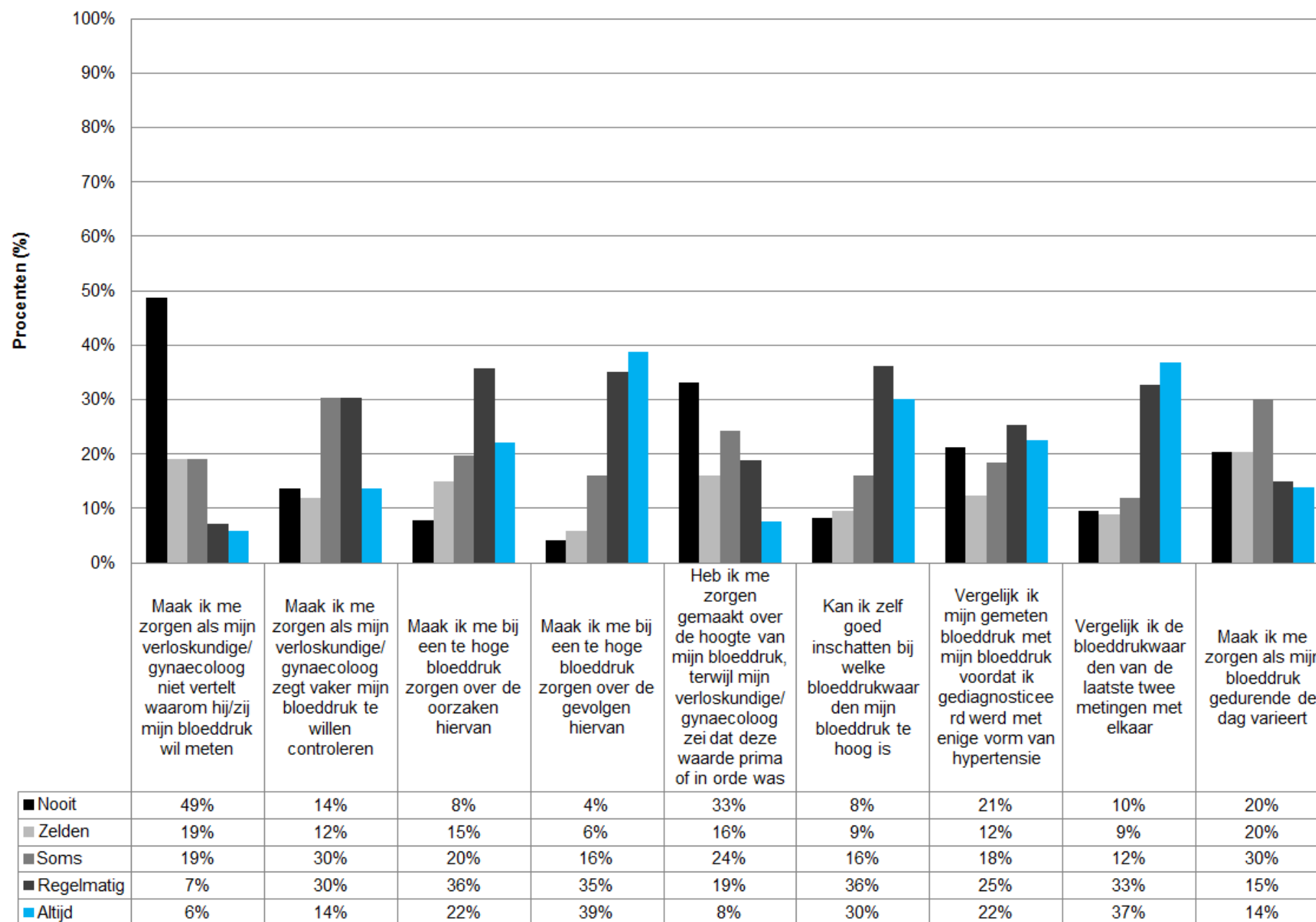
32. Alles direct gemeld bij verloskundigen, huisarts en gynaecoloog echter diagnose werd pas ruim 8 weken na begin klachten gesteld (mede doordat bloeddruk lange tijd 'normaal' was; uiteindelijk bij ziekenhuisopname 215-155)
33. Nee had namelijk geen idee dat het zo slecht met me ging. Had soms hele slechte momenten, rode vlekken in mijn nek, voelde me duizelig, slap en hield heel veel vocht uit.maar de overige klachten zakten vaak af. tot dat ik op een nacht wakker werd met precies 34 weken en niet meer op mijn rug kon liggen zoveel pijn. Kon slecht ademen en wist niet wat er aan de hand was nooit verband gelegd met mijn zwangerschap

Vraag 8: Beoordeel onderstaande zinnen. Bij het meten van de bloeddruk...
Deze stellingen konden ze beoordelen met nooit, zelden, soms, regelmatig, altijd.

Gemiddelde beoordeling

Beoordeel onderstaande zinnen. Bij het meten van de bloeddruk...

N_aantallen	Nooit	Zelden	Soms	Regelmatig	Altijd	n_totaal
Maak ik me zorgen als mijn verloskundige/gynaecoloog niet verteld waarom hij/zij mijn bloeddruk wil meten	82	32	32	12	10	168
Maak ik me zorgen als mijn verloskundige/gynaecoloog zegt vaker mijn bloeddruk te willen controleren	23	20	51	51	23	168
Maak ik me bij een te hoge bloeddruk zorgen over de oorzaken hiervan	13	25	33	60	37	168
Maak ik me bij een te hoge bloeddruk zorgen over de gevolgen hiervan	7	10	27	59	65	168
Heb ik me zorgen gemaakt over de hoogte van mijn bloeddruk, terwijl mijn verloskundige/gynaecoloog zei dat deze waarde prima of in orde was	56	27	41	32	13	169
Kan ik zelf goed inschatten bij welke bloeddrukwaarden mijn bloeddruk te hoog is	14	16	27	61	51	169
Vergelijk ik mijn gemeten bloeddruk met mijn bloeddruk voordat ik gediagnosticeerd werd met enige vorm van hypertensie	36	21	31	43	38	169
Vergelijk ik de bloeddrukwaarden van de laatste twee metingen met elkaar	16	15	20	55	62	168
Maak ik me zorgen als mijn bloeddruk gedurende de dag varieert	34	34	50	25	23	166

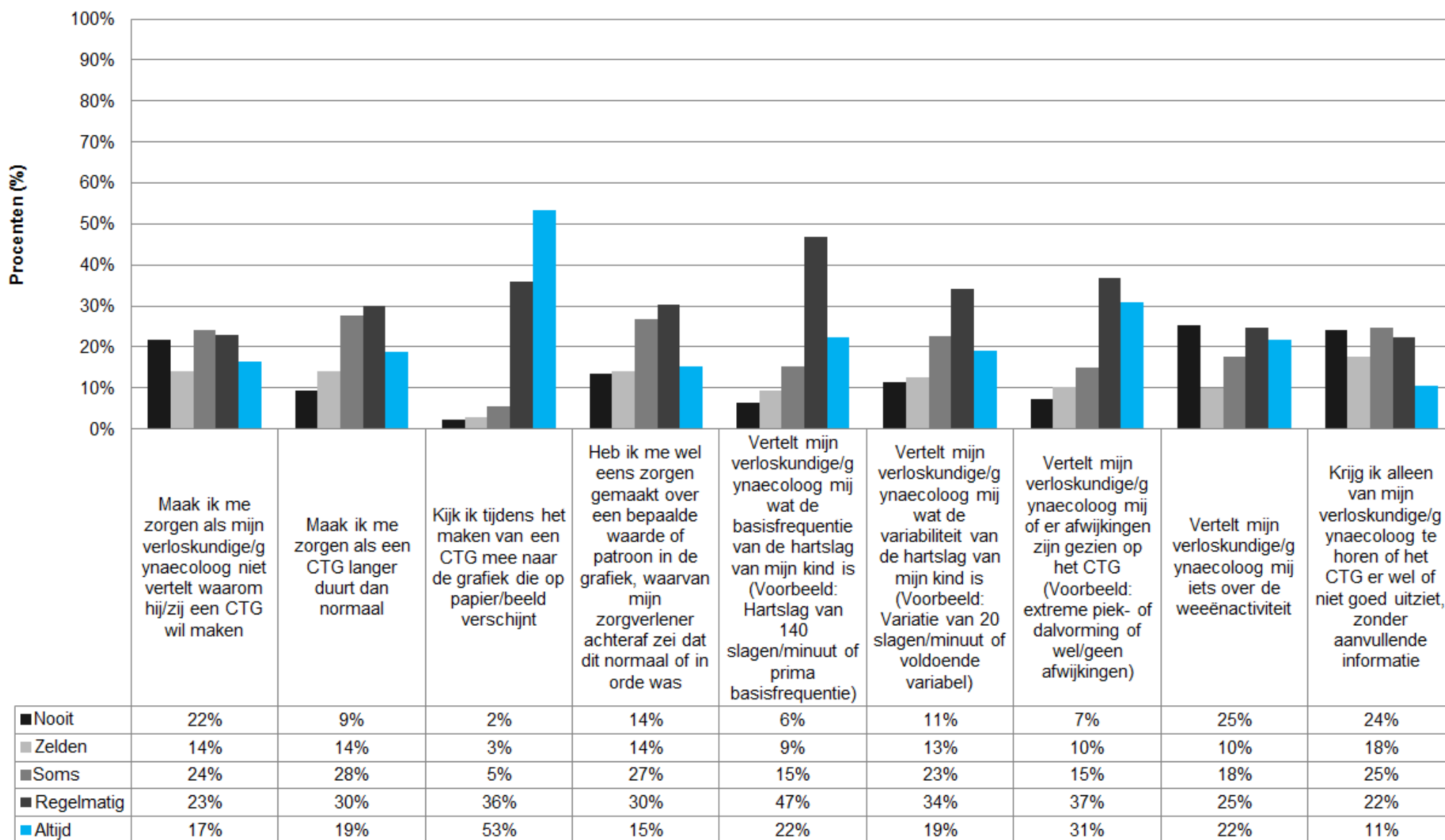
% (Procenten)	Nooit	Zelden	Soms	Regelmatig	Altijd	Cijfer	N + Z	R+A
Maak ik me zorgen als mijn verloskundige/gynaecoloog niet verteld waarom hij/zij mijn bloeddruk wil meten	49%	19%	19%	7%	6%	2,0	68%	13%
Maak ik me zorgen als mijn verloskundige/gynaecoloog zegt vaker mijn bloeddruk te willen controleren	14%	12%	30%	30%	14%	3,2	26%	44%
Maak ik me bij een te hoge bloeddruk zorgen over de oorzaken hiervan	8%	15%	20%	36%	22%	3,5	23%	58%
Maak ik me bij een te hoge bloeddruk zorgen over de gevolgen hiervan	4%	6%	16%	35%	39%	4,0	10%	74%
Heb ik me zorgen gemaakt over de hoogte van mijn bloeddruk, terwijl mijn verloskundige/gynaecoloog zei dat deze waarde prima of in orde was	33%	16%	24%	19%	8%	2,5	49%	27%
Kan ik zelf goed inschatten bij welke bloeddrukwaarden mijn bloeddruk te hoog is	8%	9%	16%	36%	30%	3,7	17%	66%
Vergelijk ik mijn gemeten bloeddruk met mijn bloeddruk voordat ik gediagnosticeerd werd met enige vorm van hypertensie	21%	12%	18%	25%	22%	3,2	33%	47%
Vergelijk ik de bloeddrukwaarden van de laatste twee metingen met elkaar	10%	9%	12%	33%	37%	3,8	19%	70%
Maak ik me zorgen als mijn bloeddruk gedurende de dag varieert	20%	20%	30%	15%	14%	2,8	40%	29%

Vraag 8: Beoordeel onderstaande zinnen. Bij het meten van de bloeddruk (Opmerkingen):

1. Thuis meette ik andere bloeddruk waarden dan in het ZH. vooral 's avonds werd het erg hoog, maar controleafspraken in ZH waren altijd 's morgens en dan was het goed. Ik heb zelfs mijn eigen bloeddrukmeter meegenomen of te kijken of eea wel klopte. Achteraf had ik dus gelijk toen ik dacht dat het niet goed was, ik zat toen al in voorstadium van pre eclampsie. ik werd direct opgenomen.
2. De groei en ontwikkeling van mijn baby
3. Bloeddruk zou ook thuis gemeten moeten worden, op controle is het maar een moment opname en vaak kijken de doktoren naar een standaardgrens voor hoge bloeddruk en vergelijken ze dit niet met je eigen normaal bloeddruk voordat je zwanger was, erg jammer want ik zat al vroeg in de zwangerschap ineens hoog voor mijn doen en zij vonden van niet
4. Wist toen rr opliep dat inleiden snel te sprake kwam
5. Je weet niet waarom ze het zo vaak willen meten en wat ze precies in de gaten willen. Er zijn zo veel dingen onbekend dat je je meer zorgen ging maken over je kindje. (niet eens zo zeer over jezelf).
6. Bij de eerste was ik hier minder mee bezig dan bij de tweede
7. Voordat ik met spoed in het ziekenhuis ben opgenomen, was er ten eerste geen sprake van hoge bloeddruk en preeclampsie. Het kwam heel plotseling, vette pech zeg maar. Ook waren mijn man en ik ons (gelukkig) helemaal niet bewust van het feit dat zoiets ernstigs ons zou kunnen overkomen.
8. Heb zelf een medische achtergrond daarom zal het de antwoorden wel beïnvloeden
9. Ik wilde wel altijd weten hoe hoog de bloeddruk was. Heel soms moest ik er naar vragen.
10. Ik had na een paar keer meten al snel in de gaten dat hoe strakker de band om mijn arm werd opgeblazen, hoe hoger de meting was en dan wist ik al dat het niet goed ging. Ook ernstig zorgen gemaakt over het feit dat ze me iedere dag meer medicatie moesten geven om mijn bloeddruk stabiel te proberen houden wat dus niet werkte.
11. Ik maak me sinds de zwangerschap overal wel zorgen over...
12. Tijdens de controles was mijn bloeddruk altijd goed.
13. Mijn bloeddruk was meteen veel te hoog en ik ben vrijwel meteen opgenomen in het ziekenhuis. Zwangerschap ging meteen van onbezorgd naar zeer problematisch. De gynaecoloog heeft nooit aangegeven dat mijn bloeddruk goed was. Sommige vragen zijn dus nvt.
14. Ik maakte me bij het meten altijd wat 'zorgen' of meer benieuwd over wat het was, daar ik zelf erg weinig van voelde en er weinig last van had. Ook kon ik er totaal geen touw aan vastknopen wanneer deze eventueel hoog of juist laag was. Soms was ik zeer rustig geweest en was hij toch hoog en soms had ik het één en ander gedaan en was hij toch laag.... en andersom.
15. Het thuis meten met een apparaatje maakte ongerust omdat de uitslag per meting anders was. Uiteindelijk steeds error, maar dat was omdat d'r bloeddruk niet meer te meten was zo hoog.

Vraag 9: Beoordelen van stellingen met betrekking tot het maken van een CTG (Vraag 9).
Deze stellingen konden ze beoordelen met *nooit*, *zelden*, *soms*, *regelmatig*, *altijd*.

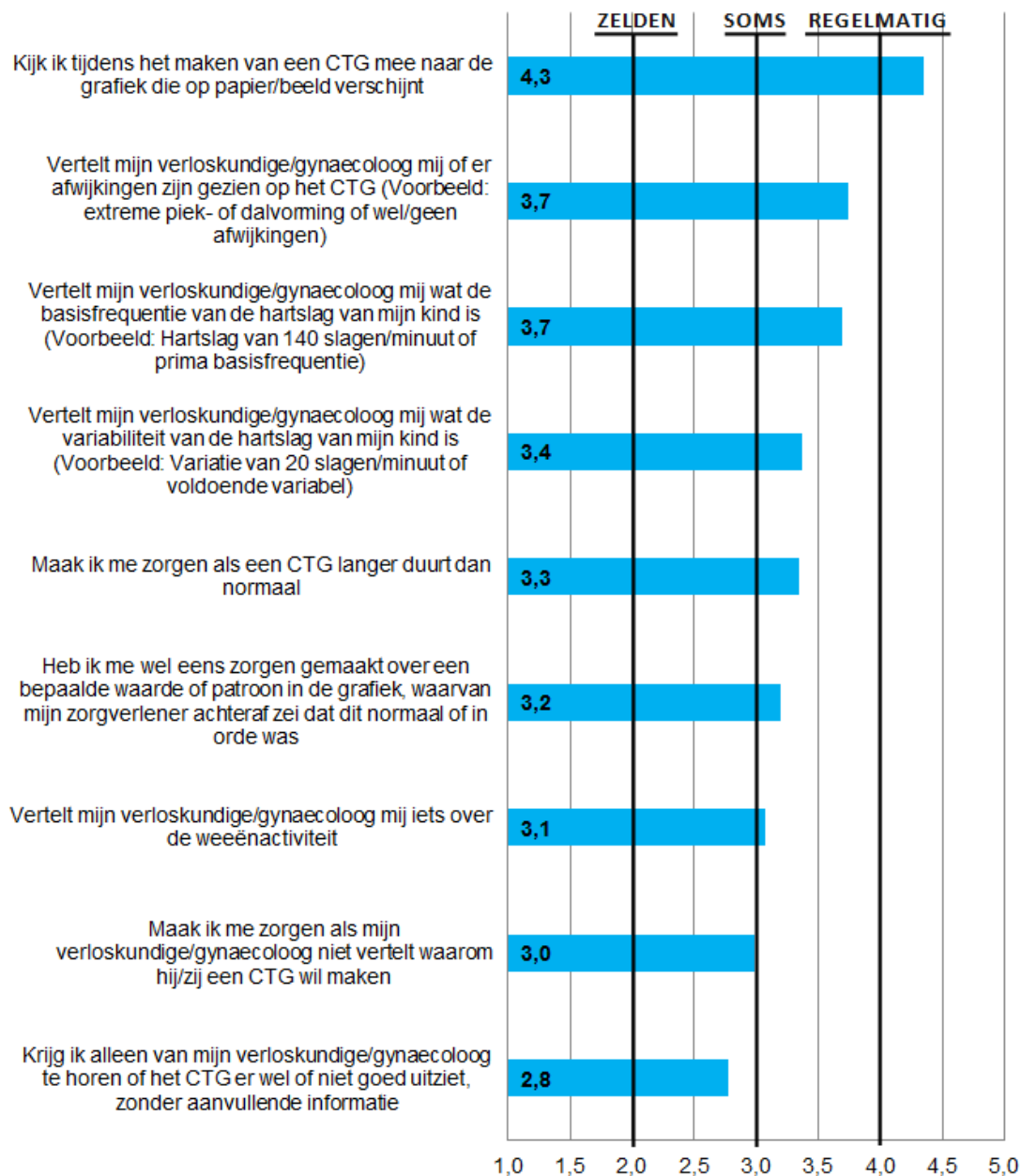
Beoordeel onderstaande stellingen. Bij het maken van een CTG...

N_aantallen	Nooit	Zelden	Soms	Regelmatig	Altijd	n_totaal
Maak ik me zorgen als mijn verloskundige/gynaecoloog niet vertelt waarom hij/zij een CTG wil maken	37	24	41	39	28	169
Maak ik me zorgen als een CTG langer duurt dan normaal	16	24	47	51	32	170
Kijk ik tijdens het maken van een CTG mee naar de grafiek die op papier/beeld verschijnt	4	5	9	60	89	167
Heb ik me wel eens zorgen gemaakt over een bepaalde waarde of patroon in de grafiek, waarvan mijn zorgverlener achteraf zei dat dit normaal of in orde was	23	24	45	51	26	169
Vertelt mijn verloskundige/gynaecoloog mij wat de basisfrequentie van de hartslag van mijn kind is (Voorbeeld: Hartslag van 140 slagen/minuut of prima basisfrequentie)	11	16	26	80	38	171
Vertelt mijn verloskundige/gynaecoloog mij wat de variabiliteit van de hartslag van mijn kind is (Voorbeeld: Variatie van 20 slagen/minuut of voldoende variabel)	19	21	38	57	32	167
Vertelt mijn verloskundige/gynaecoloog mij of er afwijkingen zijn gezien op het CTG (Voorbeeld: extreme piek- of dalvorming of wel/geen afwijkingen)	12	17	25	62	52	168
Vertelt mijn verloskundige/gynaecoloog mij iets over de weeënactiviteit	43	17	30	42	37	169
Krijg ik alleen van mijn verloskundige/gynaecoloog te horen of het CTG er wel of niet goed uitziet, zonder aanvullende informatie	41	30	42	38	18	169

% (Procenten)	Nooit	Zelden	Soms	Regelmatig	Altijd	Cijfer	R + A	N + Z
Maak ik me zorgen als mijn verloskundige/gynaecoloog niet vertelt waarom hij/zij een CTG wil maken	22%	14%	24%	23%	17%	3,0	40%	36%
Maak ik me zorgen als een CTG langer duurt dan normaal	9%	14%	28%	30%	19%	3,3	49%	23%
Kijk ik tijdens het maken van een CTG mee naar de grafiek die op papier/beeld verschijnt	2%	3%	5%	36%	53%	4,3	89%	5%
Heb ik me wel eens zorgen gemaakt over een bepaalde waarde of patroon in de grafiek, waarvan mijn zorgverlener achteraf zei dat dit normaal of in orde was	14%	14%	27%	30%	15%	3,2	45%	28%
Vertelt mijn verloskundige/gynaecoloog mij wat de basisfrequentie van de hartslag van mijn kind is (Voorbeeld: Hartslag van 140 slagen/minuut of prima basisfrequentie)	6%	9%	15%	47%	22%	3,7	69%	15%
Vertelt mijn verloskundige/gynaecoloog mij wat de variabiliteit van de hartslag van mijn kind is (Voorbeeld: Variatie van 20 slagen/minuut of voldoende variabel)	11%	13%	23%	34%	19%	3,4	53%	24%
Vertelt mijn verloskundige/gynaecoloog mij of er afwijkingen zijn gezien op het CTG (Voorbeeld: extreme piek- of dalvorming of wel/geen afwijkingen)	7%	10%	15%	37%	31%	3,7	68%	17%
Vertelt mijn verloskundige/gynaecoloog mij iets over de weeënactiviteit	25%	10%	18%	25%	22%	3,1	47%	35%
Krijg ik alleen van mijn verloskundige/gynaecoloog te horen of het CTG er wel of niet goed uitziet, zonder aanvullende informatie	24%	18%	25%	22%	11%	2,8	33%	42%

Beoordeel onderstaande zinnen. Bij het maken van een CTG...

Vraag 9: Beoordeel onderstaande zinnen. Bij het maken van een CTG (Opmerkingen):

- Ik was pas 25 weken zwanger toen er pre-eclampsie werd ontdekt hierdoor kreeg ik ook weeën die ze al die tijd niet konden meten. Toen ik 26 weken was moesten ze mijn zoontje halen vanwege het HELLP syndroom en de weeën waren ook erger geworden maar dit zagen ze toen alleen aan de hartactie van mijn zoontje
- Een ctg gebeurde automatisch twee keer per dag dus mij nooit af gevraagd waarom het moest. Weeënactiviteit was niet van toe passing.
- Heb maar 1 x een ctg gehad, toen was al bekend dat ik een HELLP had.
- Kon zelf niet zo goed inschatten hoe ziek ik was (acute ernstige PE), dus de CTG gaf een soort van houvast dat het met de baby - en dus ook met mij- goed ging
- Geen weeën gehad, want spoedkeizersnee.
- Bij weeënactiviteit heb ik nooit ingevuld, maar dat is meer een 'niet van toepassing'... omdat ik nooit weeën heb gehad. Informatie over basisfrequentie etc, hoefde ik ook echt niet elke CTG opnieuw te horen.
- Ik heb geen weeën gehad. Bij 27 weken en 3 dagen is mijn zoontje met een spoed keizersnede gehaald. Verpleging hield me ook op de hoogte van de ctg

8. Ctg duurde bij mij altijd langer omdat ons kindje het niet leuk vond en steeds onder de sensoren uit kroop
9. Regelmatig bleef papier hangen wat een piepsignaal gaf. Daar schrok ik van
10. Vaak kreeg ik te horen dat het goed was maar waarom werd niet verteld.
11. Ctg kreeg ik iedere dag en ze zeiden even half uurtje maar het werd vaak een uur of soms wel 2 uur. Later ging ik zelf steeds bellen
12. Ik ben een erg nuchter persoon en met een zwangerschap van 35wk.6dgn. mocht het kindje komen. Voor mij was het alleen wel heel belangrijk dat die kleine het goed deed. Kleine man heeft het altijd goed gedaan, hoe ziek ik ook was.
13. Verpleegkundige laten ctg altijd controleren maar geven wel aan of het goed ging of niet. Ik vraag zelf altijd alles aan de arts over mij en de baby.
14. Ik ben tijdens het maken van de CTG als controle alleen gelaten, dus naar een paar tijdschriften was de uitdraai het enige waar ik me kon bezighouden
15. Ik was vooral bang dat ik te horen kreeg dat het nu gehaald moest worden... De hartslag van mijn kindje viel heel vaak weg tijdens de ctg ik lag er 3x per dag meer dat een uur aan... Uiteindelijk bij de keizersnede bleek de navelstreng 3x om zijn nekje te zitten.. Hij is met 33 weken gehaald omdat het bij mij niet meer goed ging waardes werden te hoog.
16. Wij vragen altijd erg door (echtgenoot is wetenschapper... Dus alle vragen die wij hadden zijn uitvoerig en naar wens beantwoord door het gynaecologisch team.
17. Wij stelden zelf altijd veel vragen dus kregen alle informatie

Vraag 10: Kunt u omschrijven hoe u uw zwangerschap heeft ervaren

Alle 150 reacties zijn beoordeeld op onderstaande punten. Bij ieder onderstaand punt die voorkomt in de reactie, krijgt de reactie een '1'.

	Gevoelens/Emoties positief
	Gevoelens/Emoties negatief
	Vragen/onbekende/onverwachte
	Inzicht in ernst van situatie
	Begrip/erkenning/gehoord voelen/nazorg
	Symptomen/veranderingen
	Zorgen
	Vergeten/meekrijgen/verward
	Situatie tijdens zwangerschap
	Situatie na bevalling

		GP	GN	VO	ES	BE	SV	Z	VM	SZ	SB
1	Op het moment dat er een te hoge bloeddruk werd geconstateerd, was ik meteen bang. Bang voor groeivertraging, bang voor PE, bang dat ik de 37 weken niet zou redden. 2,5 weken na diagnose hypertensie opgenomen met PE, en ernstige IUGR. Gevoel dat alles waar ik bang voor was waarheid werd. Met 29 weken een spoedCS, dochter 820 gram.		1					1		1	
2	Ik heb me niet echt veel zorgen gemaakt, omdat ik de tweede keer al 39 weken was.							1		1	
3	Het was een vreselijke tijd, ik was dood ziek en je wist niet wat er ging gebeuren. Alles is heel snel gegaan uiteindelijk omdat ik en mijn zoon bijna zijn overleden, daarom is hij met 28 weken met spoed gehaald middels keizersnede. De tijd daarna is ook vreselijk omdat je niet weet of je kind het overleefd. Mijn zoon heeft 9 weken op de nicu gelegen, je wordt dan geleefd. In het streek ziekenhuis kom je wat tot rust en ga je alles overdenken en ga je het een plekje geven. Ik heb veel baat gehad bij maatschappelijke werkster en later consultatie bureau met stevig ouderschap						1	1		1	
4	Ik was er vrij rustig onder. Dit komt doordat ik altijd al een vrij hoge bloeddruk heb gehad (onderdruk tegen de 90), ik wist dus voor de zwangerschap al dat ik tijdens de zwangerschap waarschijnlijk medicatie hiervoor zou moeten slikken. Daarnaast had ik al verlof vanaf 29 weken zwangerschap waardoor de extra controles geen last waren. Ik heb me wel druk gemaakt over het vocht dat ik vasthield, dit was behoorlijk en werd waarschijnlijk veroorzaakt door de medicatie.				1		1				
5	Enorme impact, zowel fysiek als emotioneel. Verbaasd over geen/slechte nazorg; zeker nu blijkt dat HELLP /PE patiënten verhoogde kans hebben op hart en vaatziekten. In mijn geval is mijn bloeddruk nog steeds niet gedaald naar normaalwaarden en gebruik medicatie nog steeds noodzakelijk.					1					1
6	Je weet niet wat je overkomt. Alles wat er gebeurde maakte mij ongerust. Juist omdat er zo weinig over bekend is/ wordt gemaakt. Het voelt alsof je in een achtbaan zit waar je geen controle over kan krijgen. Ik ben drie keer opgenomen en elke keer dat ik thuis kwam word er van je verwacht dat je alles zelf kan doen. Er is totaal geen hulp en nazorg.		1	1		1					
7	Met 16 weken met spoed geopereerd aan een acute galblaas ontsteking. Daarna met 34 weken een te hoge bloeddruk en uiteindelijk met 36 weken opgenomen en is mijn dochter met precies 37 weken geboren! Ik heb met name veel angst gehad! Bang dat dit heel slecht zou zijn. Ik heb nog lang na de bevalling last van een te hoge bloeddruk gehad en nu soms nog. Ik maak me dan ook nog altijd zorgen hierom.		1								1
8	Zeer veel zorgen om mijn kindje, erg zwaar uren lange controles en dagen lange opnamen. Mijn bloeddruk is na de geboorte een week lang erg hoog geweest. Er hielp maar 1 medicijn nifedipine. Emoties waren heftig zeer slechte communicatie, een paar keer niet goed geworden en dan alleen een paracetamol gehad. Ik was erg in de war en bleef weken lang moe duizelig en tot op de dag van vandaag nog altijd een hoge bloeddruk hartkloppingen druk op mijn borst en een zware depressie nu 2jaar na de geboorte.		1			1		1	1	1	1

9	De eerste 4 maanden verliepen prima, daarna werd het zwaarder. Ik heb mezelf echt aan mijn haren naar mijn werk moeten sleuren omdat ik me zo beroerd voelde. Ik dacht dat ik me aanstelde omdat er in het begin geen reactie kwam van de verloskundige over sterretjes zien en het strakke band gevoel. Toen ik op een gegeven moment echt niet meer "kon" is het hard gegaan. Een aantal ziekenhuisopnames (die ik meer als frustrerend dan rustgevend heb ervaren!) en uiteindelijk met 7 maanden een spoedkeizersnede omdat de bloeddruk te hoog werd en men vreesde voor HELLP. Een roze wolk ken ik niet...ik heb veel verdriet en angst gehad. Ons kindje is erg ziek geweest en heeft nog 7 weken in het ziekenhuis gelegen. God zij dank is hij er bovenop gekomen en is het nu een heerlijke kleuter! Wat mij het meest tegenvalt is de lange herstelperiode. Ik ben nu 4 jaar verder en ik voel me (zacht uitgedrukt) nog steeds niet de oude. Er is naar mijn mening weinig begrip/ begeleiding van specialisten. Na een aantal maanden na de bevalling zat ik er lichamelijk en geestelijk helemaal doorheen. In plaats van erkenning kreeg ik de stempel postnatale depressie van mijn huisarts en stond ik na 10 minuten met een receptje voor prozac weer buiten. Onvoorstelbaar! Mijn bloeddruk is nooit meer hetzelfde geworden en de waarden zijn regelmatig te hoog. Maar als ik er bij mijn huisarts mee aan kom dan wordt er gezegd dat hoge bloeddruk geen ziekte is en dat ik me er geen zorgen om moet maken. Na aandringen toch naar een internist gegaan en deze meldde mij dat ik een grensgeval was en dat ik "talent" had voor hoge bloeddruk. Maar ik vind het belachelijk dat er zo mee om wordt gegaan, zeker als je ziet wat er met je lichaam gebeurt met een hoge bloeddruk. Eentweede zwangerschap durf ik niet aan. Niet zo zeer ben ik bang om zelf te overlijden maar meer de angst om een kindje te kunnen verliezen...en ik vraag me echt af wat de impact zal zijn op mijn lijf na misschien weer zo'n zwangerschap met pre-eclamsie. Ik ben nog steeds dood- en doodmoel! Ik hoop echt dat er betere nazorg komt in de toekomst! Ik voel me echt alleen met mijn "vage" klachten waar niemand iets mee kan.		1			1	1			1	1
10	impact is heftig, hoe vroeger in je zwangerschap je wordt opgenomen hoe erger het is en elke emotie komt in het kwadraat voorbij		1								
11	Normale zwangerschap tot 22 weken. Daarna met spoed opgenomen. Ik was echt heel ziek en wist niet wat er aan de hand was... Het bleek HELLP... Allerlei vragen, veel onduidelijkheid, verdriet, boosheid en waarom??? Heb ik iets fout gedaan kon ik het voorkomen? En wat nu? Wat als t te vroeg geboren wordt. Nog voor de 24 weken... Geen schijn van kans... Tussen 24en 26 weken mogen ouders "kiezen" wanneer ze de longrijpers willen... Die keuze is onmogelijk!!!!!! "Gelukkig" heeft hij het tot 28 volgehouden. Daarna volgt de neonatologie periode met veel verdriet spanning stress tranen hoop en mooie momenten. Omgeving leeft mee maar snappen kan niemand het...totdat ze het zelf meegemaakt hebben... Dan mogen we eindelijk na 12 weken naar huis. Geniet ervan zegt iedereen... Maar dat gaat heel moeilijk. Je moet vertrouwen krijgen in je baby en in jezelf. Ook het eigen herstel	1	1	1		1				1	1

	valt tegen. En de omgeving snapt er wederom niks van. Het gaat nu toch goed?! Jullie zijn toch thuis?!?! Dat blijft een Moeilijk onderwerp... Nu gaat het goed met ons alle 3 (Pap, mam en Zoon van 2)! Maar met name emotioneel heeft het een hele tijd geduurd...										
12	Ik heb mijn zwangerschap als angstig ervaren maar nooit begrepen tot aan opname wat de consequenties waren. Aan de andere kant voelde ik mij niet ziek. De opname was erg emotioneel. Ook omdat mijn eigen gynaecoloog er niet was. Vond de info in het ziekenhuis ook erg minimaal. Pas na de geboorte voelde ik mij ellendig en merkte ik ook wat een invloed de medicatie had op mijn herstel.		1	1	1		1				1
13	Het heeft een hele grote impact gehad. Niet zozeer die 2 weken in het ziekenhuis, want daar was ik te ziek voor. Wel na die tijd. Nu 4 jaar later heb ik nog steeds last van het HELLP.. Concentratieproblemen, prikkelgevoelig en erg moe zijn enkele voorbeelden. Enkele maanden na mijn bevalling heb ik erg last gehad van een emotionele rollercoaster.. Gevoel van falen in eigen lichaam, schuldgevoel naar mijn meisje dat mijn lijf in 'oorlog' was met haar placenta.. en angst dat we er allebei niet meer hadden kunnen zijn..		1				1		1		1
14	bij mij gingen de alarmbellen al terwijl de doktoren dit niet nodig vonden, we moesten het afwachten. Ik had al veel klachten bij 17 weken en dat kon volgens mij niet passen bij een HELLP. uiteindelijk net 24 weken zwangerschap de klachten werden erger en ernstige HELLP ontwikkeld ingeleid met 25+1 bevallen, kindje helaas overleden, voor mijzelf had het geen halve dag langer moeten duren lever en nieren waren zo slecht en bijna geen tromobos meer. Dit alles geeft het gevoel alsof ik het aanvoelde komen maar nier gehoord werd in mijn klachten helaas.					1				1	
15	Vanaf de diagnose veranderde het beeld over de bevalling totaal: niet thuis bevallen, inleiding bij afwijkende bloedwaarden, mogelijke opname, groeicontroles en extra echo's. Het vertrouwen in een goede afloop nam met de dag af.		1							1	
16	Het ergste vond ik dat mijn verloskundige mijn klachten niet serieus genomen heeft, deden ze dit wel hadden ze in ieder geval het teveel aan eiwit ontdekt en misschien beter kunnen verklaren waarom ik per controle 3/4 kg aankwam (totaal 53 kg aangekomen lengte:1.57 uiteindelijk gewicht: 103 kg) de opname periode was 3 weken voor uitgerkende datum en ging heel snel was onzeker en angstig maar gaf me een veilig gevoel dat ik in ziekenhuis was. Uiteindelijk op IC belandt, maar wel n gezonde dochter!	1	1	1		1				1	
17	Tijdens de eerste zwangerschap kreeg ik hypertensie na 20 weken. De problemen stapelden zich op, eiwitverlies en groeiachterstand. Met 29 weken ben ik opgenomen in het ziekenhuis. Angstig, of eerder doodsbang voor wat er komen gaat. Onduidelijkheid en veel verdriet overheersten. Ik wist toen niet hoe erg het daadwerkelijk was. Er is mij nooit duidelijk vertelt welk risico ik of mijn baby liepen. De angsten die ik ondanks deze onwetendheid voelde, gaven wel aan dat het niet goed was. Ik wilde thuis zijn, de babykamer afmaken en genieten. Het enige wat ik kon was afwachten in het ziekenhuis. Uiteindelijk was ik opgelucht dat met 32,5 is besloten tot een spoedkeizersnede in verband met leveruitval. Hoewel de periode daarna ook gepaard ging met veel	1	1	1			1	1		1	

	verdriet was ik niet meer onzeker en bezorgd over onze dochter. Ze deed het met haar 1,5 kilo geweldig! De tweede zwangerschap liet op zich wachten vanwege angst voor herhaling. Na gesprekken bleek de kans ongeveer 6% -10%. Deze zwangerschap was ook angstig. Elke hartklopping, duizeligheid zorgde voor angst voor wederom HELLP. Gelukkig ging het goed tot 36.6. Toen opgenomen maar onze zoon was al op weg. Altijd veel controles gehad, die me ook wel onzeker maakten en soms gerust stelden. De wisselingen van gynaecologen (de zomervakantie) gaf veel onrust en onduidelijkheid. Ook de wijze van bevallen na keizersnede. Gelukkig ben ik gezegend met twee prachtige kinderen die het super doen. Door deze ziekte is mijn gezin nu compleet. Al vraag ik me af of dat ook het geval was als ik gezond zwanger kon zijn.										
18	Ik heb bij mijn laatste zwangerschap, 4 jaar terug, vanaf de 33 week een iets hogere bloeddruk gehad. En lichte klachten. Op zich niet bijzonder of heel duidelijk. Zonder voorgeschiedenis normaal zei de gynaecoloog. Met 39.1 is mijn zoon gehaald (weeënopwekkers), en daarna HELLP gekregen. Wat ik erg vond is toen ik buikpijn kreeg de gynaecoloog zei (niet mijn eigen) dat ik geen 2e x HELLP kon krijgen en dat het niets was. Ik voelde me niet begrepen, werd geen rekening met me gehouden, en heel erg moe, suf en ben een heel gedeelte vergeten/kwijt. Tijdens mijn 1e zwangerschap 7 jaar terug werd het met 28 weken ineens erg stil. Erg ongerust over geweest maar scans waren goed. De omgeving zei dat het stress was en dat heb ik ontkend. Verder geen bijzonderheden, bloeddruk ietsje hoger en hele lichte kwalen. Op donderdag eiwit controle en dat was in orde. Volgende ochtend bevallen en na de bevalling voor mijn dochter naar het ziekenhuis (te licht, 2180 gram, en niet op temperatuur) heel erg ziek geworden. Daarna HELLP gekregen. Klachten begonnen om 11.30 en diagnose was om 17.00 uur. Heel erg bang geweest, heb ook op het randje gelegen, lange nasleep, en een depressie gehad. Dochter de 1e week in het ziekenhuis ook maar een paar keer gezien, niet iedere dag, en dat vond ik het ergste maar door mijn infuus en katheter kon ik nergens heen. Op de dag van bevalling is het uitgelegd, dat had later ook nog wel gemogen om het beter te begrijpen wat er is gebeurd.		1			1	1	1	1	1	1
19	Ik was vooral verdoofd, net of niks meer doordrong en me kon schelen. En soms verdrietig omdat ik me niet meer zelfstandig kon redden.		1						1		
20	Had nergens last van tot 40 weken, toen opeens opgenomen omdat ik geel/ grauw zag en had last van bovenbuik. Opgenomen met HELLP syndroom. Op het randje gelegen..dus allemaal erg heftig ervaren. Met kind gelukkig alles goed gegaan. Veel angst gehad, kamp nu nog steeds na 9 maanden met gevoel van controle verlies en bezig met verwerking van alles. Waarschijnlijk omdat alles zo plotseling was en zo heftig achteraf gezien		1				1				1
21	Verdrietig dat er opname nodig was. Wel blij dat ik nog 4 weken complete bedrust heb gehad zodat de tweeling goed kon groeien in mijn buik		1								
22	Veel zorgen vanaf het moment dat een groeivertraging werd geconstateerd door de verloskundige en ik werd doorverwezen naar het ziekenhuis. Ongerstheid en onzekerheid over de		1	1				1			1

	baby en z'n gezondheid en vermoeidheid en zorgen om de frequente controles in het ziekenhuis. Veel steun van partner en zorgzame verpleegkundigen en artsen. Het gevoel in een achtbaan te zitten en er niet uit te kunnen toen ik onverwacht heel erg ziek werd; gevoel van verlies van controle toen ik met spoed met een keizersnede moest bevallen. Veel verdriet om hoe alles ging, gemengd met blijdschap over onze zoon. Teveel om verder op te noemen... Het is nog steeds niet klaar (het is nu 8 maanden geleden).									
23	Vanaf het moment dat ik wist dat ik een te hoge bloeddruk had voelde ik dat het heel spannend zou gaan worden. Hierdoor heb ik mijn omgeving min of meer kunnen voorbereiden op wat ons te wachten stond. Door het hebben van nog 2 kinderen heb ik wel eens het gevoel gehad dat ik moest kiezen tussen mijn ongeboren kind en mijn levende kinderen. Het gaf mij dan ook wel rust toen ik opgenomen werd. Toen moest ik me er wel aan over geven en werd er bij alle twijfel direct gehandeld. Ik vind het verschrikkelijk dat ik Michelle eerder uit mijn buik heb moeten laten halen. Die keuze werd erg bij ons neer gelegd. Dat vond ik erg zwaar. Gelukkig is ze er goed uit gekomen	1					1			
24	De hoeveelheid controles en vanaf een week of 24 iedere week op controle te horen krijgen dat ik de 40 weken niet zou gaan halen, hebben mij veel zorgen gegeven. Toch was ik opgelucht dat de hypertensie overging naar pre-eclampsie zodat in door het zeker worden kon worden opgenomen en dat er wat zou gaan gebeuren. Het gevoel overheerste dat mijn kindje buiten de baarmoeder veiliger zou zijn dan dat het nog langer bij mij zou blijven zitten. De zorgen waren vooral gericht op mijn kindje. Over mezelf maakte ik me geen zorgen. Ik realiseerde me niet hoe ziek ik was.	1			1		1			
25	Wat ik vooral vervelend vond was de vele verschillende doktoren die ik zag en iedereen zei wat anders en ze waren nooit op de hoogte pff verder heb ik een knop omgezet maar komt het er nu toch wel uit. Was ook nog eens een super lange bevalling met uiteindelijk keizersnee								1	1
26	Mijn hoge bloeddruk kwam zonder andere symptomen zoals bandenpijn sterren zien etc. Ik had alleen extreem veel vocht. Mijn stijgende bloeddruk werd door mijn verloskundige dan ook niet als ernstig beschouwd. Mijn gevoel was echter niet goed. Ik heb na 2 weken gezegd dat ik mijn baby niet goed voelde waarop ik pas verder werd gestuurd. Diagnose zwangerschapsvergiftiging en HELLP. Met 39 weken directe opname en bevallen. Helaas geen goed woord over voor mijn verloskundige.					1	1			
27	Toen de hoge bloeddruk werd geconstateerd, maakte ik me er niet echt druk om, vanaf de ziekenhuisopname, enkele weken later vond ik het wat minder leuk allemaal. Uiteindelijk werd het het HELLP syndroom, maar ik voelde me op dat moment niet ernstig ziek, ondanks dat ik op de ic werd opgenomen				1					
28	Het was een achtbaan van emoties. Mijn man en ik gingen voor een controle naar de verloskundige. Daar bleek mijn bloeddruk veel te hoog en eiwit in de urine te zitten. Waarop ik met spoed naar het ziekenhuis (CWZ te Nijmegen) ben doorverwezen. Daar hebben ze, na een aantal tests te hebben		1				1		1	1

	gedaan besloten om mij op te nemen. Toen is mijn gezondheid heel snel achteruit gegaan. Lever en nieren werkten niet meer, reflexen waren niet goed. Ik had ontzettende hoofdpijnen en was continue aan het braken. Ook bleek onze dochter dysmatuur te zijn en na de geboorte met 34,6 ook prematuur. Op dinsdag ben ik opgenomen, op woensdag hebben ze me met een ballonnetje ingeleid, maar er kwam niks op gang. Op vrijdag is uiteindelijk besloten tot een keizersnede. Dochter kwam met een Apgar van 1 ter wereld, zij is beademd en gereanimeerd. En heeft daarna nog 5 weken in het ziekenhuis gelegen. Ik ben op woensdag ontslagen. Toen wij thuis waren, zaten wij in het begin eindelijk op de roze wolk, gelukkig. Maar een aantal maanden later ga je erover nadenken wat er nu eigenlijk allemaal is gebeurd en dan beseft je dat wat je had verwacht (een fijne bevalling, een fijne kraamtijd en die roze wolk) is uitgebleven. En dat het een tijd vol zorgen en angst en verdriet is geweest. Daar heb ik wel even de tijd voor nodig gehad om dat te verwerken. Dit heb ik gedaan met mijn man en m.b.v. een psycholoog. Ook waren ze in het CWZ erg meewerkend. We mochten nog een keer op gesprek komen om al onze vragen te stellen, om ons verhaal te komen vertellen. De gynaecoloog heeft mij wel heel erg geholpen daarna. Zij heeft mij in ieder geval op het hart gedrukt dat het echt niet mijn schuld was. Waar ik wel heel erg bang voor was. Lichamelijk ben ik nu eindelijk weer de oude. Onze dochter is nu 14 maanden oud. Ik werk nu sinds 1 week pas weer volledig. Ben in november begonnen met 2 dagen van 2 uur. Nu weer 4 keer 9 uur. Deze opbouw was nodig i.v.m. psychische klachten. Maar ook vanwege vermoeidheidsklachten.									
29	Te veel om op te noemen... Tijdens opname: angst, door medicatie erg versuft geweest en niet alles wezenlijk meegemaakt, na opname meer gaan realiseren wat allemaal is gebeurd en dit heeft voornamelijk psychisch klachten teweeg gebracht zoals paniekaanvallen waar ik uiteindelijk ook professionele hulp voor heb gehad. Dit is tot op heden nooit echt over gegaan. Vergeetachtigheid van de tijd voor de zwangerschap en ook wel erna.		1					1		1
30	Ik voelde me niet op mijn gemak en was bang dat het gevolgen zou kunnen hebben voor mijn kindje. Ik heb de bloeddruk daarom ook vaker thuis gemeten. Toen ik werd ingeleid was dit enerzijds een opluchting omdat ik me zorgen maakte over de toestand van mijn kind. Het verbaasde me dat ik in de laatste weken voor de zwangerschap +/- 4 weken voor de uiterekende datum met deze waardes kampte. Was niet bekend met hoge bloeddruk en heb me tijdens de zwangerschap goed gevoeld. Heb ook niet gemerkt dat ik een hoge bloeddruk had en daardoor schrok ik wel.		1		1		1	1		
31	Maakte me wel regelmatig zorgen over mijn bloeddruk maar vond het fijn dat ik goed in gaten gehouden werd een dag ook regelmatig controle kreeg.	1						1		
32	Geen onbezorgde zwangerschap. Angst voor vroeggeboorte en andere complicaties.		1					1		
33	Stukje bezorgdheid en veel ziekenhuisbezoekjes							1		

34	Een zware pijnlijke onzekere en angstige zwangerschap/ bevalling en vooral ook het herstel hierna zowel voor mij als onze dochter. het ging allemaal heel snel van de verloskundige naar het ziekenhuis en vanuit daar ineens met spoed met de ambulance door naar een ander ziekenhuis! een achtbaan waar we maanden in gezeten hebben		1							1	1
35	Als een werkelijke hell! Ben voor mij gevoel niet helemaal serieus genomen met mijn ziek zijn. Mijn lichaam gaf weinig klachten, terwijl andere vrouwen in de zelfde situatie ernstig ziek in bed liggen. Het is uiteindelijk uitgelopen op een spoedsectio gevolgd door een opname op de IC. waarbij ik bijna 2 x dood ben geweest. en als afsluiting een PTSS opgelopen.					1	1				
36	Ik kan alleen nog maar terug denken aan de 7 weken ziekenhuis opname. De leuke periode daarvoor komt helaas nooit meer naar voren. Het heeft mijn zwangerschap helemaal verpest.									1	
37	Het is een hele heftige periode geweest. Achteraf was ik al eerder ziek, ik was toen al dood moe maar ben toen nog een weekendje weggeweest en veel gelopen over het strand. De dagen voor mijn opname lag ik al super lang in bed wat niks voor mij was. Ik voelde er was iets..maar ja het was mijn eerste zwangerschap..wist ik veel. vanuit verloskundepraktijk doorverwezen naar ziekenhuis. daar mij de vrijdag naar huis laten gaan..maandag moest ik terug komen.(wat ik achteraf toch raar vond) maandag bloedprikken, en werd doorverwezen naar de gynaecoloog bij de verloskamers. Die vertrouwde het niet en heeft overlegt met het ziekenhuis in Utrecht. Ik mocht dus naar Utrecht..echt een plezier ritje. voelde me helemaal niet ziek..wel beetje moe..en had oedeem. In Utrecht 2 weken gelegen en bij 28 weken zwangerschap is onze zoon geboren. De dag van zijn geboorte voelde ik me eerst super goed, 's avonds ineens heel slecht..goed dat ik in het ziekenhuis was. Daar ben ik wel blij om geweest. Op dat moment realiseerde ik niet hoe heftig het allemaal was en was ik eigenlijk ook niet bezig met overlevingskansen van onze zoon. Integendeel ik dacht die komt er wel boven op..en soms denk ik als ik had geweten wat er allemaal is gebeurd had ik het nog langer moeten volhouden. Maar arts heeft gelukkig ingegrepen. Het moment toen onze zoon er was..was erg heftig! Zo veel slangentjes en toeters en bellen om hem heen. 2 maanden in Utrecht gebleven, 1 maand weer in streekziekenhuis. Op de dag dat hij naar huis mocht..mocht hij uiteindelijk niet mee naar huis en moest hij met spoed terug naar Utrecht. Wat een domper was dat! Hij had een klemmende darm door liesbreuk. 2 weken later mocht hij eindelijk mee..maar na een week weer naar het ziekenhuis voor controle. weer terug..paar dagen later verpleegkundige van het cb thuis ontvangen, daarna arts van het cb, op controle geweest bij kinderarts streekziekenhuis, huisarts onverwachts op huisbezoek..het is allemaal veel te veel. Goed dat ze er zijn, maar hebben nog geen rust. Mijn man heeft het vooral al verwerkt, maar ik zelf nog niet. Moest eigenlijk over 2 weken weer gaan werken. Kan ik echt niet aan. Gelukkig denkt mijn werk wel met mij mee. (Nu hopelijk het UWV nog) 's avonds veel huilbuien. Veel mensen zeggen: geniet maar lekker thuis. Hoezo genieten? ik probeer het wel..en er zijn vast wel momenten			1	1		1			1	1

	waarbij ik geniet..maar oo zo veel momenten dat het soms te veel is en dat ik alles nog een plekje moet geven. Ik ben er nog niet merk ik.										
38	Totaal geen klachten en geen angst..		1				1				
39	Vanaf 36 weken steeg de bloeddruk van normaal 120/60 tot 140/100 binnen een week. Daarbij voelde ik me ook "niet lekker". In ziekenhuis bleek ook mijn lab afwijkend waarna ik methyldopa kreeg en ingeleid werd. Dezelfde dag bevallen. Na de bevalling nog 3 kwart jaar last gehad van hoge bloeddruk. Nu inmiddels weer 15 weken zwanger van ons tweede kind. Hopelijk gaat het nu goed.										1
40	Heb het over me heen laten komen. Geen info opgezocht, bewust.. Nu een jaar later realiseer ik me alles pas en is de klap hard binnen gekomen.										1
41	In een kleine 4 uurtjes ben ik van "gezond" naar erg ziek gegaan. Ik weet niet meer wat ik dacht. Ik ben zelf obstetrie verpleegkundige. Ik had wel goed in de gaten wat mijn controles waren. Ik liet alles over me heen komen. Ik kon niet anders omdat ik zo ziek was.								1	1	
42	Ik vond het spannend en eng, werd er onrustig van. Moest bedrust houden maar ook elke week naar ziekenhuis heen en weer tot moment dat ik opgenomen werd omdat ik te ver weg woonde voor thuismonitoring. Uiteindelijk bij 29 weken pre eclampsie en HELLP opgetreden waarna spoedkeizersnede volgde. Ik heb nooit medicijnen gehad tegen de hoge bloeddruk voor de bevalling, erna wel. Helaas is mijn dochtertje na 4 weken op de NICU overleden.		1							1	
43	Heel veel angstgevoelens en bang voor het verliezen van mijn kind. Ik werd niet altijd goed begrepen en naar mijn gevoel niet serieus genomen (o.a. het meten met de verkeerde bloeddrukband.) Menig keren moest mijn man echt op zijn strepen staan. Ons kind is geboren met een spoed sectio met 32 weken, dit nadat mijn eiwitverlies binnen 1 dag drastisch omhoog ging en ik stuipen begon te krijgen.		1			1		1		1	
44	Ik was niet meer volledig erbij dus stond er toen niet bij stil hoewel ik mij continu slechter voelde worden				1		1		1		
45	Vreselijk! Ik ben echt heel ziek geworden en heb mijn kindje verloren...		1				1				
46	Als een grote nachtmerrie. Meteen opgenomen op high care was 26 weken en 5 dagen zwanger en nooit meer zwanger naar huis of zelfs maar verder dan 5 meter van mijn bed geweest. Gelukkig heb ik geen blijvende schade opgelopen en heeft ons kindje het ook gered.		1							1	
47	Doordat ik al vanaf 18 weken een verkorte baarmoederhals had, was het krijgen van hoge bloeddruk erbij er belastend, vooral omdat nu de ziekenhuis controles van 1x per week naar 3-4 keer per week gingen.						1				
48	Meer controles. Toen ik last kreeg van mijn nieren werd ik bang en ging het heel snel. Week later was ik bevallen van dood kindje. Je laat het maar gebeuren zo ziek was ik. Na de bevalling voelde ik me snel beter en kwam pas het besef.		1				1				1
49	Ik heb een hele angstige zwangerschap gehad omdat ik niet wist of ik en onze zoon het zouden overleven. Paniek ook omdat ik iedere dag in het ziekenhuis merkte dat het niet onder controle te krijgen was. Mijn zwangerschap was dusdanig heftig dat ik nu zeg dat ik dit niet nog een keer mee wil maken. Dus ik zeg voorlopig ook dat wij niet voor een tweede gaan. Misschien denk ik hier over 3 jaar		1					1			1

	anders over maar nu voel ik het nog als een erg heftige ervaring. Daarnaast zou ik het onze zoon niet aan willen doen dat ik misschien wel weer zo lang het ziekenhuis in moet. De verpleging waren de lichtpuntjes die me af en toe op konden beuren. Mijn zwangerschap heeft door de HELLP ook maar 29 weken geduurd, dus naast die periode dat ik HELLP had, hebben we ook heel veel angst, stres en verdriet gehad in de periode dat onze zoon in het ziekenhuis lag.										
50	De opname was met 35 weken en 6 dagen. Niemand had eerst verwacht dat ik in het ziekenhuis moest blijven. Hier bleek dat ik al ernstig ziek was en mijn bloed/lever etc. al erg in de war waren. Tijdens de opname heb ik mij overgegeven aan het ziekenhuis en precies gedaan wat ik dacht dat er moest gebeuren en vertrouwen gehad in al het personeel. Ik ben nooit angstig geweest en ze hebben mij er goed doorheen geholpen. Gezonde zoon en een zieke moeder, herstel duurt lang. Nu 6 maanden verder en nog niet de oude.		1				1				1
51	Was heel heftig maar was het allemaal waard om er 4 x voor te gaan waar van nu 3 gezonde kindjes zijn dochter van 9. Jaar zoon van 16 maanden en dochter van 7 weken' overleden kindje hij had nu 11 jaar geweest. Allemaal na ernstig pre- eclamsie en HELLP. Heeft veel gevolgen gehad was een zeer zware tijd in het ziekenhuis in Amsterdam AMC.		1								1
52	Drieling zwangerschap, toen het helemaal verkeerd ging met mij waren de kinderen al ruim 24u oud dus dat verwacht je niet. Dat heeft mijn leven gered en dat van hen. De weken daarna waren heftig. Voelde me depressief en had veel last van mijn hoofd. Nu ruim 3 jaar later nog last van mijn geheugen.		1	1					1		1
53	Heel zwaar om dragen. Bevalen op 30w2d van 2 mooie, gezonde meisjes maar me heel schuldig gevoeld omdat ik de zwangerschap niet heb kunnen 'afmaken'. Lichamelijk nu na 9 maanden nog altijd niet in orde en maak ik me ook zorgen over.		1					1			1
54	Ongerust over mijn leven en dat van mijn kind		1								
55	Gevoel van falen, waarom lukt het niet om dit zonder complicaties te doen, ongerust, teleurgesteld omdat je niet meer onder zorg verloskundige valt		1								
56	Hele grote impact vooral omdat er een opname volgde, ik me helemaal niet goed voelde en het thuis toch verder liep							1			
57	Stressvol. Opname waarbij ik weinig ziektebesef had en daardoor alles veel te rooskleurig in zag. Achteraf heeft de opname, HELLP en vroeggeboorte emotioneel veel impact gehad. Het gevoel van controleverlies speelde hierbij een grote rol. Ook zag ik pas achteraf in hoe slecht het ging en hoeveel controles er gedaan werden. Op het moment van opname overkwam het me allemaal en was ik te ziek om te beseffen wat er gebeurde. Het heeft me veel tijd gekost om achteraf alles een plekje te geven		1		1				1		1
58	Heftig, een achtbaan van emoties en het gevoel te falen als moeder.		1								
59	Na controle volgende opname. En na paar uur overplaatsing naar umcg ivm stijgende bloeddruk 14 uur later op ok en keizersnede ivm acute helpp									1	
60	Ongerustheid sinds het moment van de hypertensie. Ik moest iedere 2 dagen naar het ziekenhuis voor een ctg waarna ik ook aan medicatie ben moeten beginnen, bij het blijven stijgen bestond er wel enige angst. Met 38 weken meteen ingeleid waarna een		1							1	

	gezonde dochter is geboren										
61	Vooral het onbegrip uit de omgeving heeft mij veel verdriet gedaan, opmerkingen dan is er vast iets niet goed met je kind, en dat terwijl ik ziek was niet mijn kind.		1			1					
62	Bij de eerste was er 24 uur tussen de constatering en de geboorte. Dat was een achtbaan. Bij de tweede was er angst voor opname, zeker voor een opname van wekenlang. Uiteindelijk duurde dit 4 dagen, dus te overzien. Het was angst om controle te verliezen en het niet-thuiszijn wat ik het ergst vond		1					1			
63	Bij de eerste zwangerschap denk ik je ohjee, maar bij de volgende dacht ik, daar gaan we weer. Ik dacht wel aan de andere kinderen die thuis bleven terwijl ik wellicht opgenomen kon worden. Die gedachte alleen al was vreselijk. Ik kreeg uiteindelijk een bloeddrukmeter mee naar huis om daar rustig de metingen te doen. Die moest ik dan doorgeven en dat gaf me een rustiger gevoel waardoor de bloeddruk ook iets zakte.	1						1			
64	Ik ben met 39,3 opgenomen in het ziekenhuis met vage klachten, voornamelijk het gevoel van algemene malaise. Voor de zekerheid naar het ziekenhuis gestuurd en pas na de bloedsuitslagen kwam naar voren dat ik help had. Vanaf dat moment opgenomen en ook vanaf dat moment de schrik ervaren. Pas na de bevalling werd verteld hoe ernstig het uiteindelijk was, en maanden daarna de rollercoaster van emoties ervaren.		1				1				1
65	Ik heb 1 week in het ziekenhuis gelegen. In die week is ook ons zoontje geboren 4 weken te vroeg. Als ik terug kijk was het een zeer heftig weekje! Maar we waren in zeer goede handen en ben dan ook zeer tevreden over de zorg die we gekregen hebben									1	
66	Ik melde mij op dinsdagochtend bij de verloskundige dat ik mij niet goed voelde. Toen bleek dat mijn bloeddruk veel te hoog was en ik veel vocht vast hield. Direct moest ik naar het ziekenhuis. Ik had echter geen idee dat ik HELLP zou hebben en dat ik diezelfde dag nog moeder zou worden. Ik was die dag zeer ongerust over mijn lijf en mijn kindje. Maar ook overdonderd omdat ik het niet had zien aankomen. Achteraf is pas het besef gekomen wat er is gebeurd en wat er had kunnen gebeuren wanneer er niet ingegrepen zou zijn. Mijn 2e zwangerschap ging ik dan ook veel meer voorbereid op de gevaren in. Ik had extra controles op de bloeddruk. De roze wolk was zeker weg. Ik ben zeer goed begeleid door de gynaecoloog, ook bij de 2e zwangerschap.	1		1	1						1
67	Tijdens de zwangerschap heb ik me niet al te veel zorgen, ik had het gevoel in goede handen te zijn en heb alles over me heen laten komen. Achteraf wel het besef gehad dat ik veel geluk gehad heb.	1									
68	Ik zit er nu nog mee en het is echt te veel om hier te beschrijven! Ik heb nog een dochttertje van 3 jaar toen ik opgenomen werd was zei alleen bij mijn ouders want mijn man was net voor het werk weg naar Suriname... Dat deed mij veel verdriet om mijn dochttertje 3 weken opnamen alleen te laten daarna 1 week revalideren en toen nog 3 weken iedere dag van thuis naar het ziekenhuis.... Ook voor haar was het een grote impact..		1					1			
69	Bij 29 weken zwangerschap is mijn bloeddruk gaan stijgen. Door de hoge bloeddruk ging ik veel vocht vasthouden, waardoor ik lichamelijk minder kon						1			1	

	doen. Ik moest een aantal keren per week, soms dagelijks, naar het ziekenhuis voor controles, dit zorgde ervoor dat ik minder heb genoten van mijn laatste zwangerschapsweken.										
70	Zwaar. Zorgen gemaakt in het begin met 30 weken. Daarna, achteraf had ik al eerder opgenomen moeten worden. Maar we wisten onvoldoende over de symptomen. Ik had al weken deze symptomen inclusief ernstige vermoeidheid. Tijdens de controles werd het serieus genomen maar mocht altijd naar huis. Bij de gynaecoloog afspraak (voor stuitligging) heeft hij mij direct opgenomen. Als hij mij met 33 weken had gezien was ik waarschijnlijk al opgenomen. Mijn vriend heeft zich meer zorgen gemaakt omdat ik te ziek was om nog na te denken.			1	1			1	1		
71	Ik vond het een horrozwangenschap en ben altijd bang als vriendinnen/dierbaren mij vertellen dat zij zwanger zijn. Probeer dan mijn eigen verhaal niet te vertellen om ze geen angst aan te jagen. Heb er ook verdriet van dat ik weinig goede herinneringen aan het zwanger zijn heb.		1						1		
72	Heel erg heftig en was heel bang		1								
73	Wel controle verlies ervaren en moeten accepteren dat ik niet thuis mocht bevallen. Opgelucht dat ik vrijwel direct werd opgenomen en werd ingeleid. Voelde mij al wat beroerd de dagen daarvoor. Heb de zorg wat dat betreft verder als prima ervaren.	1	1								
74	De tijd tot de bevalling was erg onzeker. Door het HELLP syndroom heb ik helaas de bevalling niet bewust meegemaakt. HELLP heeft jammer genoeg een grote aanslag gehad om mijn geheugen en concentratie			1					1		
75	Dit is de 3e zwangerschap. De 1e was een duidelijke HELLP. 2e waren de grootste problemen met zwangerschapsdiabetes. Nu bij de 3e weer bloeddrukproblemen.. Kortom, we zijn behoorlijk ervaren. De eerdere 2 (traumatische/abnormale) bevallingen spelen zeker een rol nu met de wederom oplopende bloeddruk. Maar het is nu eenmaal zo en kan er toch niets aan veranderen.									1	
76	Alles wat hierboven staat heb ik allemaal ervaren. Sinds dat ik te horen had gekregen dat ik de HELLP had ging mijn leven in een sneltrein..ik was vooral bang voor wat er zou gebeuren.		1	1				1			
77	Ik denk dat ik last had van witte jassen hypertensie, het was dus steeds een soort druk die ik voelde bij controles dat mijn bloeddruk goed moest zijn want ik wilde niet naar het ziekenhuis. En door die druk die ik voelde had ik natuurlijk juist een te hoge bloeddruk. Dit ging ook nog zo verder in het ziekenhuis. Uiteindelijk is alles goed gekomen							1			
78	Alles was 1 grote waas waarbij na 5 dagen mijn zwangerschap met spoedkeizersnede werd beëindigd. Lange tijd van NICU opname en zelf herstellen volgde waarna toen pas plek kwam voor emotie: woede over onkunde huisarts met name, verdriet van verlies zwangerschap, ongerustheid of alles met de baby wel goed blijft gaan, etc		1					1	1		

79	Ik had een fijne zwangerschap maar kreeg ineens klachten. Werd toen direct opgenomen en kreeg prikjes voor de longrijping van de baby maar ik vond dat mij helemaal niet duidelijk verteld werd wat er nu aan de hand was. Ze zeiden wel de baby komt eerder maar ik wist niet dat het 10 weken eerder kwam. Ben daarna 's nachts met spoed bevallen onder volledige narcose. Vind het erg dat ik niks van de hele bevalling heb meegekregen. Het ene moment lig je in de operatiekamer en het andere moment lig je in bed en rijden ze je naar een couveuse en zeggen ze nou dat is je kind. Vind dat er veel onbegrip is want eigenlijk moet er een soort van nazorg zijn voor deze zwangerschappen			1	1	1	1		1		
80	Alles wat in bovenstaande genoemd is maar ook heel bang dat we ons kindje zouden verliezen		1					1			
81	gevoelens heb ik geblokt, soort van overlevingsdrang voor zowel mezelf als baby -omdat moeder ook prematuren heeft had ik meteen zwangerschap al idee dat bij mij ook zou gebeuren -als ik maar overleef, baby staat 2e plaats -dacht dat mijn klachten erbij hoorden en wilde me niet aanstellen dus te lang doorgelopen met pre eclampsie klachten, daarna snel HELLP geworden			1	1						
82	Dat is niet van toepassing, ik kreeg met 34 weken hoge bloeddruk, daarna opname en 34, 5 bevallen									1	
83	Heb een zwangerschap gehad van een duur van 36 weken! Kreeg van de een op andere dag pijn in mijn bovenbuik, verlies van bloed, een te hoge bloeddruk en eiwit in mijn urine. De verloskundige kwam en werd meteen opgenomen want alle alarmbellen gingen rinkelen en was totaal overgegeven aan het ziekenhuis. Ik heb alles op me af laten komen, alles ging zo snel allemaal onderzoeken en toen de bevalling moest opgewekt worden maar lukte en toen was het hartfilmpje ook niet zo best en het werd een keizersnede! En zie je je kind even en dan word het naar de kinderafdeling gebracht voor mij is die zwangerschap niet leuk geëindigd en heb hier heel lang last van gehad eigenlijk een trauma van en niet zwanger willen worden! Nu eindelijk wel weer positief erover en er weer voor willen al vind ik het nog steeds wel doodeng en bang dat het weer gebeurt! Maar het mooiste wat ik eruit haal is dat ik een gezonde zoon op de wereld gezet en dat ik er doorheen ben gekomen!						1				1
84	Het ging te snel om het op dat moment te kunnen verwerken. 1,5 dag na begin klachten een spoedsectio. Nu bijna een jaar later is de impact nog altijd groot, emotioneel en lichamelijk.									1	1
85	Mijn huisarts wilde me niet geloven die zag wel eiwitten en hoge bloeddruk maar die zei dat het wel mee viel hier heb ik 4 weken mee doorgelopen tot ik met 30 weken HELLP kreeg en werd opgenomen. Van de ziekenhuisopname weet ik niet veel van zat onder de medicatie en na 2 dagen werd onze dochter al gehaald					1			1		
86	Verdrietig, onzeker en erg ongerust....hebben ons erg veel zorgen gemaakt om ons kleintje, maar ook om mijn eigen gezondheid omdat het niet duidelijk was of ik het wel zou redden aangezien mijn lever op knappen stond. Gelukkig hebben we het allebei goed doorstaan. Heb me moeten testen of we wel weer zwanger mochten worden en dat mocht de kans was 30%. Tweede zwangerschap veel extra controles gehad maar uiteindelijk helemaal goed		1	1				1			1

	verlopen. We vonden het heel spannend gedurende de hele zwangerschap. Een derde zwangerschap was ook een wens van ons maar dat durven we niet meer aan. Zijn gezegend met wat we hebben.										
87	Ziekenhuisopname is afschuwelijk, veel onzekerheid en onbegrip			1							
88	Ik was ontzettend bang, boos en verdrietig. Daarbij was ook op den duur ook behoorlijke ziek waardoor ik me niet meer zoveel kan herinneren		1				1		1		
89	Ik ben vanaf week 28 opgenomen en mijn dochter is met 34 weken geboren. De laatste 2 weken was ik zelf zo ontzettend ziek terwijl dochterlief (behalve haar groeiachterstand) het nog goed deed. Ik heb veel ongerustheid gehad maar je moet je overgeven aan de artsen hoe vervelend dat ook is! Met de hoop dat hun weten wat ze moeten doen ben ik al die weken doorgekomen!		1								
90	Zwangerschap 1 verliep prima totdat ik plotseling ernstig ziek werd (van een op ander moment) en het HELLP bleek. Pas naderhand heb ik me verdiept in wat dit eigenlijk was. Het overviel me totaal. Maar de impact ervan ervaar ik tot op de dag van vandaag. Zwangerschap 2 is daardoor van begin tot eind stressvol geweest. Geen moment ben ik zonder de angst geweest dat het weer zou gebeuren. De laatste weken (vanaf 33 weken) hebben me gesloopt. De begeleiding vanuit het ziekenhuis waren goed.		1				1				1
91	Vanaf week 30 de bloeddruk te hoog en medicatie gekregen en rust advies. Niet direct zorgen gemaakt. In week 32 sloeg het om en werd ik wel bang door alle apparatuur en infusen die er geplaatst werden. In week 33 is ons kind geboren.		1								
92	Traumatisch.										1
93	Was toen heel veel moe						1				
94	Bij 30 weken een ziekenhuis opname. Artsen waren de eerste nacht behoorlijk bezorgd. Omdat ik mezelf niet zo ziek voelde, is veel langs mij heen gegaan. De angst op vroeggeboorte was wel beangstigend. De baby had nl ook een groeiachterstand. Bij 33 weken en terecht komen in een eclampsie en een sectio. Daarbij een kindje wat meteen naar nicu moet is zwaar. Zelf loop ik nog bij psycholoog. Nazorg is slecht!		1		1	1			1		
95	Angst, machteloos. Hoop dat met kindje het toch goed komt		1								
96	Het moeilijkste was dat je gedwongen bent alles aan een ander over te laten. Je bent duidelijk een patiënt die zeer hulpbehoevend is									1	
97	Bij de ontdekking van de te hoge bloeddruk werd vanaf dat moment hectisch, moest direct blijven waardoor er vanuit t ziekenhuis zaken geregeld worden. De emoties en angst kwam pas de dag voor de geboorte. Lichamelijke verandering kwam na de geboorte.		1				1				
98	Met week 29 was mijn bloeddruk te hoog. Ik werd toen doorverwezen naar de gynaecoloog. Na 1 week rustig aan doen moest ik met 30 weken weer op controle. Mijn bloeddruk was toen veel te hoog en mijn urine zat vol eiwit. Ik ben toen opgenomen. Na twee dagen werden 's avonds mijn klachten erger. PE werd HELLP. Ik ben toen naar een academisch ziekenhuis gebracht. Daar werd ik stabiel...maar uiteindelijk is besloten om het kindje met 31 weken te halen onder volledige narcose. Ik was niet zozeer angstig om het kindje, wel voor de							1		1	

	gevolgen van de vroeggeboorte en de gevolgen van HELLP voor mijzelf.										
99	Ik heb die periode als stressvol ervaren. We waren bang dat het mis zou gaan. Door de vele extra controles bij de verloskundige raakte ik erg gefocust op de bewegingsactiviteit van mijn kindje en op de symptomen van het HELLP-syndroom. Mijn verloskundige zorgde voornamelijk voor dit gevoel. In het ziekenhuis stelden ze mij meer gerust en waren ze naar mijn mening meer nuchter erover.	1	1				1				
100	Ik ben met 20 weken opgenomen en hadden toen veel angst of ons kindje het zou halen of een afwijking/beperking zou hebben. Ik heb veel onzekerheid ervaren tijdens mijn zwangerschap.		1	1				1			
101	Niet meer genieten van de zwangerschap. Artsen maakte zich zorgen om het kind en niet om mij, uiteindelijk bleek ik HELLP te hebben. Niemand luisterde toen ik zei dat de RR te hoog was voor mij.....					1					
102	Tijdens mijn opname vond ik het alleen maar fijn om goed onder controle te staan. En dat er direct is ingegrepen toen het steeds slechter met mij ging. Heb vooral veel angst gehad of het wel goed met de kleine ging. Pas veel later besepte ik ook pas hoe ziek ik zelf ben geweest.	1	1		1						1
103	Ik heb 3 zwangerschappen met een hoge bloeddruk ervaren. 2 ervan met pre-eclampsie 1 met HELLP. Bij de HELLP en 1 pre-eclampsie zwangerschap zijn de kindjes gestorven de andere gekomen met 34.4 wk zwangerschap. Het heeft bij mij zeker veel sporen achtergelaten en nog ervaar ik soms nog naweeën van de HELLP (2008) De zorg die ik kreeg was niet altijd goed. Met name bij de zwangerschap in 2008. Hierover mag persoonlijk contact gezocht worden.					1					1
104	Dramatisch. En levensgevaarlijk ziek. Bevalen 26,4 weken. Bewust geen 2e zwangerschap aangegaan						1				1
105	Juist geen hoge bloeddruk gehad, omdat mijn eigen bloeddruk altijd laag was. Ik heb zowel HELLP als pre eclampsie gehad.									1	
106	Het is in een roes aan me voorbij gegaan. Ik ben blij dat ik in het begin nog wat heb kunnen opschrijven zodat ik het terug kan lezen. Bij mijn tweede zwangerschap kreeg ik zwangerschapshypertensie ondanks bloedverduuners. Gelukkig kunnen volhouden tot 37 weken. Toen ben ik ingeleid								1		
107	Heb tot de 29ste week altijd goede bloeddruk gehad, totdat ik klachten kreeg en opgenomen ben met HELLP. Ook gelijk na een paar uur een keizersnee gehad.						1				
108	Onmacht, angst, ongerustheid voornamelijk gericht op baby, niet op mezelf (had niet in de gaten hoe ziek ik was)		1	1	1						
109	Heel heftig. Van onbezorgd naar heel ziek en een veel te vroeg geboren kind. Het is nu bijna 4 jaar geleden en ik heb er psychische klachten aan over gehouden. Hiervoor 2 maal emdr therapie gehad.						1				1
110	Niet bewust van hoe gevaarlijk hoge bloeddruk kan zijn. Opname in ziekenhuis in laatste dagen was niet leuk!				1						
111	Eindelijk ff rust, toen ik opgenomen werd na eiwitten in de urine en hoge bloeddruk. Na een dag of 2 werd verteld dat ik niet meer mocht werken had ik het moeilijk maar ook wel een soort rust dat ik niets meer hoefde maar kon 'genieten' van het zwanger zijn. Iets wat ik daarvoor niet echt konen alleen maar druk was met werk en slapen omdat ik echt zo moe	1									

	was en last van mijn bekken. Was al blij dat ik 28 weken gehaald had want wist/voelde aan dat dit geen 40 weken zwangerschap werd. Prima behandeld in het ziekenhuis. En blij dat ik in de gaten gehouden werd en de kleine ook.										
112	Een enorm schuldgevoel. En de impact van een spoedkeizersnee en vroeggeboorte en alles wat er op zo'n 'NEO' moet gebeuren is niet te beschrijven. Van tevoren zouden vrouwen al iets van een PowerPoint moeten kunnen bekijken met alles wat hun te wachten staat.		1	1							
113	Ik werd pas bij 39 weken gediagnosticeerd en ben toen na twee dagen opgenomen en ingeleid, daar was ik heel blij om. Ik heb me dus niet lang ongerust kunnen maken maar was zeker ongerust toen mijn bloeddruk te hoog was en hoog bleef. Toen ik was opgenomen voor de inleiding zakte mijn bloeddruk ook meteen, ik had rust.	1	1								
114	Toen de verloskundige zij dat ik even door moest naar het ziekenhuis ivm toch een wat te hoge bloeddruk, hadden m'n man en ik beiden nog zoiets van 'ok'.. dan doen we dat even en totaal niet over nagedacht dat ik eventueel opgenomen zou worden, daar ik me gewoon goed voelde. Toen ik toch werd opgenomen, was dat even schrikken en op dat moment vooral ook balen (kindje deed het gewoon goed nog verder op dat moment) i.v.m. allemaal leuke dingen die ik had gepland in de dagen daar vlak na. Maar voor de gezondheid van het kind heb je zoiets over, als gezegd wordt dat het nodig is. Verder maakte ik mij in het geheel weinig zorgen, gek genoeg, daar ik sterk het gevoel had dat alles uiteindelijk goed zou komen en ik zelf erg weinig last van de hoge bloeddruk had. Dat is ondanks soms ook wat slechtere CTG's en het o.a. daardoor vroegtijdig halen van ons kindje, ook allemaal zo geweest met ons kind. Wel door een opmerking achteraf dat ik bijzonder sterke vaten had (ik heb echt hele hoge bloeddruk waarden gehad) en de wetenschap dat zelfs een dokter er in de nacht voor is wakker gebeld, begrijp ik dat het m.n. op mijn man een flinke invloed heeft gehad. Mijn bloeddruk heeft een lange tijd geduurd totdat ie weer normaal was (zo'n 2-3 maanden).			1			1				1
115	Ik was heel bang. Ik heb het gekregen op de 25ste week en ik ging normaal in ieder geval de 28/29ste week niet halen. heb het nog gehaald tot 30+3. Ik had tijdens de keizersnede een bloeddruk van 23 over 12. de dagen daarna zat ik ook nog rond de 20. heel beangstigend allemaal. Ik had heel veel bang voor men dochtertje maar ook voor mijzelf want je voelt je elke dag slechter worden. eigenlijk voel je heel weinig van pre-eclampsie maar toch kan je niet meer uit je bed enzo. Heel raar. Ik had ook heel veel hoofdpijn en sterretjes zien. Ook het bandengevoel boven de maag was verschrikkelijk. Kon nooit op mijn rug blijven liggen, dat was pijnlijk tijdens de ctg's. Mijn dochter is nu 16 maanden en ik wil heel graag nog een tweede kindje maar durf het gewoon niet meer aan. Het gedacht dit terug op nieuw mee te maken daar kan ik niet mee leven.		1				1				1
116	Ik ben twee keer opgenomen geweest angst zat er heel erg in. Heel veel emoties je wil het beste voor je kind. Plotseling pijn en daarna niet veel meer weten		1				1		1		

117	Ik was erg beroerd. Veel overgeven, sterretjes zien. Met 29 weken voor extra controle de verloskundige gebeld en toen ging alles in stroomversnelling. Snel naar ziekenhuis. Daar 24 uren urinemeting. Begon op donderdag. Na het weekend kreeg ik pas de uitslag, ook geen idee wat zwangerschapsvergiftiging was en kreeg daar weinig info over. Wel werd snel gezegd dat de kans dat ik het ziekenhuis pas zou verlaten als het kind geboren zou zijn. Maar dat lijkt het onwerkelijk op dat moment. Na een paar dagen voelde ik mij steeds beroerder en kwam de overplaatsing naar een academisch ziekenhuis steeds dichterbij. Na een week werd ik overgeplaatst en na een nacht op de high care is de volgende ochtend onze dochter gehaald met 30 weken en 2 dagen.			1			1			1	
118	Vol met emoties. Bang maar gerust dat het goed zou komen		1								
119	Gigantisch veel angst voor wat er te komen stond		1	1							
120	De opname (in streekziekenhuis) was bij mij heel plotseling (27/5 weken zwanger) hierdoor was ik enorm overdonderd en bang wat me te wachten stond. Mijn bloeddruk was niet onder controle te krijgen en dat is frustrerend want je hebt dit zelf niet in de hand. Uiteindelijk ben ik overgeplaatst naar UMCG, we werden goed ingelicht maar ik kon het allemaal niet meer volgen omdat er snel en resoluut gehandeld moest worden. Uiteindelijk ben ik bevallen middels een keizersnede na een zwangerschapsduur van 28 weken en 3 dagen. (2009) Mijn 2e zwangerschap verliep iets beter, ik was zelf ook veel bewuster bezig met de signalen/klachten bij hoge bloeddruk. Ik was wel erg bang voor herhaling van de vorige zwangerschap. Ik moest geregeld naar de gynaecoloog voor controle, dat gaf mij een gerust gevoel. Ik had het 'gevlieg' er wel voor over. Toch nog wel een opname, waardoor ik erg bang was voor weer een vroeggeboorte, gelukkig sloegen de medicijnen aan. Een enorme opluchting! Na 37 weken bevallen van een 2e zoon.	1	1	1			1			1	
121	Onzeker en ongerustheid over hoe de zwangerschap verder zou verlopen.		1	1							
122	Ik vond het allemaal erg spannend zeker de controles		1								
123	De dag na opname is ons kindje gehaald met 30 weken.									1	
124	Ik durfde de deur niet meer uit omdat ik zo ontzettend duizelig was en last had van benauwdheid en extreme hoofdpijn. Ik had ook nergens meer energie voor.						1				
125	Ik heb in het begin me heel veel zorgen gemaakt na mijn eerste opname in verband met het gewicht van ons kindje. Het ging na 1,5 week controles mis en werd opgenomen met de mededeling dat ons kindje gehaald zou worden. Ze hebben me daarna weer naar huis gestuurd want ze konden niks doen want mijn bloeddruk was te laag voor andere medicatie. Dit had achteraf wel gemoeten. Na 1,5 dag weer opgenomen en namen ze me niet serieus. Toen hebben ze me te lang in het zkh gehouden waar ze niks voor me konden.. uiteindelijk was er in het umcg binnen 48 uur bevallen. Achteraf gezien had dit een dag eerder moeten zijn aangezien ik de nacht/ochtend van de keizersnede op het randje van de dood heb gezweefd aangezien ik haast geen bloedplaatjes meer had!. Bij een eventueel					1		1			

	volgende kindje ga ik zelf op mijn strepen staan want ze hadden mijn zwangerschap beter kunnen rekken en mij hadden ze beter moet monitoren en naar me luisteren.										
126	Op het moment van opname was ik het meeste bezig met het zolang mogelijk proberen te rekken van de zwangerschap.. op het laatste werd het allemaal eng doordat niks steeds Zieker werd.. de klap van het ziek zijn heb ik pas later gehad. Toen de rust wedergekeerd was. Begin heel veel last van paniekaanvallen en post traumatische stress stoornis.. ben super blij dat ik wel heb kunnen rekken tot 31 weken en heb nu een gezond lief mannetje van 2 jaar						1			1	
127	Opname grote impact op voornamelijk oudste kind. Erg ongerust over de baby. De onzekerheid hoe het verdere verloop eruit ziet en hoe het zal 'eindigen' is slopend.		1	1							
128	Mijn angst ontstond toen pre-eclampsie werd vastgesteld. Mijn grootste angst was of mijn kindje het zou redden.		1				1				
129	Er speelde vooral veel angst door mijn hoofd, maar ben toen zoo snel achteruit gegaan dat ik niet helemaal in deze wereld was en dus niks meer bewust mee maakte...nadat onze dochter gehaald is met spoedkeizersnede heb ik een hele zware depressie gehad.		1					1	1	1	
130	Heel heftig vol zorgen en emoties die ik tot op de dag van vandaag (een jaar later) nog wel eens ervaar. Het is heel bizar om te merken dat je lijf zo ziek is en je er niks aan kunt doen.		1								1
131	Te weinig ruimte om dit aan te geven. Veel zorgen, veel opnames, thuismonitoring, heel ziek geweest, angst dat mijn dochter dood zou gaan, angst dat ik dood zou gaan, schuldgevoel dat mijn lijf het niet goed deed		1				1	1		1	
132	Met 31.3 opgenomen met acute HELLP. Reden van naar het ziekenhuis gaan was een bloedneus die niet wilde stoppen. Had veel last van pijn tussen mijn schouderbladen. In die paar dagen vreselijk veel vocht gaan vast houden, wist niet dat je huid er zo een pijn van kon gaan doen. Dacht echt mijn huid gaat open scheuren. 3 dagen later kindje gehaald met spoed sectio. Op dat moment wist ik niet wat HELLP was waardoor ik minder angstig was. Ik wist dat mijn kindje levensvatbaar was, dus op dat moment geen angst. Toen ze geboren was met 1060 gram sloeg dat om. Zo klein en je staat zo machteloos. Je hebt echt een kind op afstand. Gelukkig alles goed gekomen en mocht ze met 7 weken naar huis!		1	1			1				
133	Tot 30 wk geen problemen, de door mij zelf geconstateerde hoge bloeddruk 30,4 wk direct gemeld bij de verloskundige, direct in het ziekenhuis opgenomen en vanaf dat moment heeft de Hellp de overhand gekregen en was ik volledig van de wereld. Het enige wat ik hoorde was dat mijn ukkie het goed deed. Hoe slecht het met mij ging hoorde ik niet. Ik heb een heleboel onderzoeken en controles niet mee gekregen. 31,4 weken mijn dochter met spoed sectio gehaald.								1		
134	Ik heb een hele vervelende zwangerschap gehad al vanaf week 9 tot aan de geboorte (HELLP) weken 34. Omdat ik ongerust was wel veel controles, bloeddruk, bloed, echo en dat hielp wel. Thuis meten van de bloeddruk maakte erg ongerust, vind ik af te raden. Uitkomst was ook altijd anders dan in het		1					1			

	ziekenhuis.										
135	Ik heb de zwangerschap vol angst en onzekerheid uitgezeten...na de zwangerschap en bevalling kreeg ik de kans om het allemaal een plekje te geven...		1	1							1
136	In het begin toen alleen de bloed druk te hoog was, was ik nog rustig en hoopte ik de volgende keer medicatie te krijgen zonder opgenomen te worden. helaas zaten er bij de volgende controle wel eiwitten in de urine en werd ik opgenomen. toen kwam er wel wat stres omdat ik dacht dat in nog 6 weken in het ziekenhuis moest zijn, maar hij is 3 dagen later al gehaald met een keizersnede, omdat hij te rustig was.		1								
137	De opname kwam erg onverwacht. Ik voelde mezelf niet ziek, maar had hypertensie en verloor eiwitten. Later ging de pre eclampsie over in HELLP. Ik ben met 30.6 weken opgenomen. Doordat ik me niet ziek voelde, maar dit wel was (heel erg zelfs). mijn bloeddruk kregen ze niet onder controle en de baby had een groei achterstand van 2 weken. Met 32 weken ben ik overgeplaatst naar Veldhoven en met 32.2 weken heb ik een spoedkeizersnede gekregen. Ik heb me tijdens de opname alleen zorgen gemaakt om het kindje en had totaal niet in de gaten hoe ziek ik zelf was en hoe gevaarlijk dit voor ons allebei was. Dit kwam pas later, toen ons dochtertje na de couveuse periode thuis kwam en alles goed met haar ging. Toen kwam de klap en het echte verwerken. Dit heeft heel lang geduurd en nog is het niet helemaal verwerkt, maar het heeft al wel een plekje gekregen. We zullen deze periode echter nooit vergeten. Het heeft veel indruk gemaakt. Met name de angst voor terug keer van de ziekte bij een eventueel 2e zwangerschap maakt ons nu nog ongerust.			1	1			1			1
138	Ik heb het als heel angstig ervaren. Ik was bang dat het niet goed zou aflopen met ons kind. De opnames stelden wel wat gerust, omdat we zo goed in de gaten gehouden werden.	1	1								
139	Geen leuke zwangerschap, al vanaf het begin niet. Met 27 weken hoge bloeddruk, in 3 weken 3 keer over opgenomen door een gynaecoloog en door een ander weer ontslagen, tot dat het mis ging en ik met spoed naar een academisch ziekenhuis moest en daar met een spoedkeizersnee mijn zoontje gehaald met 30 weken. Van de eerste 8dgn weet ik niks meer van, nierdialyse gehad ect. Mijn zoontje heeft hierdoor zuurstof gebrek opgelopen. Als de gynaecoloog eerder in had gegrepen in het streekziekenhuis en eerder naar een academisch ziekenhuis had gestuurd, was volgens ons dit bespaard gebleven. Zelf erg ziek geweest en helaas een kind met beperking						1		1	1	
140	Vooral de opname en het niet meer naar buiten mogen vond ik verschrikkelijk. En het gevoel je volledig over te moeten geven aan het ziekenhuis personeel en zelf volledig de regie kwijt te zijn.		1								
141	Erg angstig en verdrietig. Erg emotioneel.		1								
142	Vond het een achtbaan. Binnen 1 week van hoge bloeddruk naar spoedsectie in verband met HELLP.									1	
143	Veel spanning gehad ...en hoe lang ik de zwangerschap kon volhouden ik telde de weken ..ongerust geweest of de baby het aankon de ontwikkeling ...kortom zware tijd ...en beide als resultaat geweest veel te vroeg geboren helaas ..		1					1			

144	Binnen 5 dagen ben je opeens moeder. terwijl ik nog maar 29 week zwanger was. 4 maanden in ziekenhuis gelegen. Vooral veel angst verdriet. Gelukkig heeft ze het gered. En hebben we nu een prachtige dochter van alweer bijna 1,5 !		1								
145	Angst, niet opgenomen willen worden in ZH, twijfels over behandeling, zoeken naar alternatieven, niet zorgeloos meer.		1					1			
146	Nadat bij mij hoge bloeddruk en eiwit in mijn urine is geconstateerd is ben ik direct door gestuurd naar het ziekenhuis voor controle. Daar ben ik onderzocht en is er zwangerschapsvergiftiging gevonden. Week later nog op controle geweest bij de gynaecoloog. Paar dagen later zijn bij mij mijn vliezen gebroken met 33 weken en 6 dagen zwangerschap. Zo lang het met mij en mijn zoontje goed bleef gaan moest ik in het ziekenhuis blijven tot ik met 35 weken ingeleid zou worden. De volgende dag is alleen de bevalling op gang gekomen en is mijn zoontje geboren. Hij heeft toen nog 2 weken en 2 dagen op de neonatologie gelegen. In deze periode maakte ik me erg veel zorgen om mijn zoontje.						1				
147	Veel onrust in mijn gezin.		1								
148	Ik heb me de gehele zwangerschap niet goed gevoeld en bij constateren van PE dacht ik in goede handen te zijn en dat de ziekte niet zou verergeren. Op basis van mijn ervaringen heb ik het vertrouwen in het ziekenhuis verloren; er zijn veel fouten gemaakt, afspraken niet nagekomen en daarnaast werd ik nauwelijks geïnformeerd over wat er aan de hand was, waarom en wat dat betekende. Kortom een nare ervaring, die me angstig heeft gemaakt als het gaat om vertrouwen op deskundigen op het gebied van zwangerschap, bevalling en de baby.		1	1	1						
149	Ik had pas hoge bloeddruk bij 38 weken, dus werd mij meteen verteld dat als het binnen 3 dagen niet lager zou zijn, ik zou worden ingeleid. dat wilde ik liever niet, maar wist ook dat het beter was en heb me daar snel in berust. geen zorgen verder, omdat ik de 38 weken al gepasseerd was en verder zelf geen klachten had.									1	
150	Vooral angst		1								
		16	87	29	18	18	41	36	22	38	42

Punten uit reacties waaruit blijkt waarover zwangere vrouwen zich zorgen maken

1. Groeivertraging
2. Pre-eclampsie
3. Vroeggeboorte
4. Overlijden kind
5. Impact van alle complicaties op lijf
6. Overlijden moeder
7. Angst voor andere complicaties
8. Opname
9. Hoogte bloeddruk en het verder stijgen ervan
10. Thuisituatie die verder gaat en onrust die dit met zich meebrengt
11. Eigen lijf
12. Gevolgen van vroeggeboorte
13. Gevolgen van type hypertensie op mij zelf
14. Bang dat het mis zou gaan
15. Angst voor mogelijke afwijking
16. Angst voor niet aanslaan medicatie
17. Het feit of de baby het wel aankan

Punten uit reacties waaruit blijkt dat de zorgen verminderen op het moment dat

1. 24 weken zijn bereikt
2. Controles hadden plaatsgevonden
3. Vrouw werd opgenomen

Punten uit reacties die gaan over de periode na zwangerschap

1. Geen/slechte nazorg
2. Overlijden kind
3. Bloeddruk nog niet gedaald naar normaal
4. Medicatie nog steeds nodig
5. Nog steeds zorgen om bloeddruk
6. Hartkloppingen
7. Druk op de borst
8. Zware depressie tijd lang na geboorte
9. Kind weken in ziekenhuis
10. Lange herstelperiode
11. Weinig begrip/erkenning
12. Tweede zwangerschap niet aandurven
13. Dood en dood moe
14. Alleen voelen met klachten
15. Neonatologie
16. Verdriet
17. Spanning
18. Stress
19. Mooie momenten
20. Omgeving leeft mee maar snappen kan niemand het
21. Vertrouwen krijgen in kind en jezelf
22. 4 jaar later nog steeds last van
23. Concentratieproblemen
24. Prikkelbaar
25. Emotionele rollercoaster
26. Angst voor herhaling bij tweede zwangerschap
27. Deel van zwangerschap vergeten/kwijt
28. alles uitgelegd om te begrijpen wat er is gebeurd
29. Controleverlies
30. Nog steeds bezig met verwerken
31. Paniekaanvallen
32. Vergeetachtigheid
33. Alleen nog maar denken aan x-aantal weken opname
34. Leuke periode van de zwangerschap komt niet meer voor
35. Lange tijd na bevalling realiseer ik alles pas
36. zwangerschap was zo heftig dat ik dit niet wil meemaken bij een tweede zwangerschap
37. Verwacht niet dat het na zwangerschap alsnog verkeerd kan gaan
38. Geheugenverlies
39. Schuldgevoel zwangerschap niet kunnen afmaken
40. Lichamelijk nog steeds niet op orde (na aantal maanden)
41. Pas achteraf beseft hoe slecht het ging
42. Weinig goede herinneringen
43. Woede over onkunde arts
44. Verdriet verlies zwangerschap
45. Achteraf verdiept in wat er nou eigenlijk gebeurt is
46. Bij volgende zwangerschap geen moment zonder angst gezeten dat het opnieuw zou gebeuren
47. Traumatisch
48. Lichamelijke veranderingen
49. Blij dat ik nog wat heb kunnen opschrijven zodat ik dit kan teruglezen
50. Impact spoedkeizersnede
51. Van de eerste paar dagen na de zwangerschap weet ik niks meer

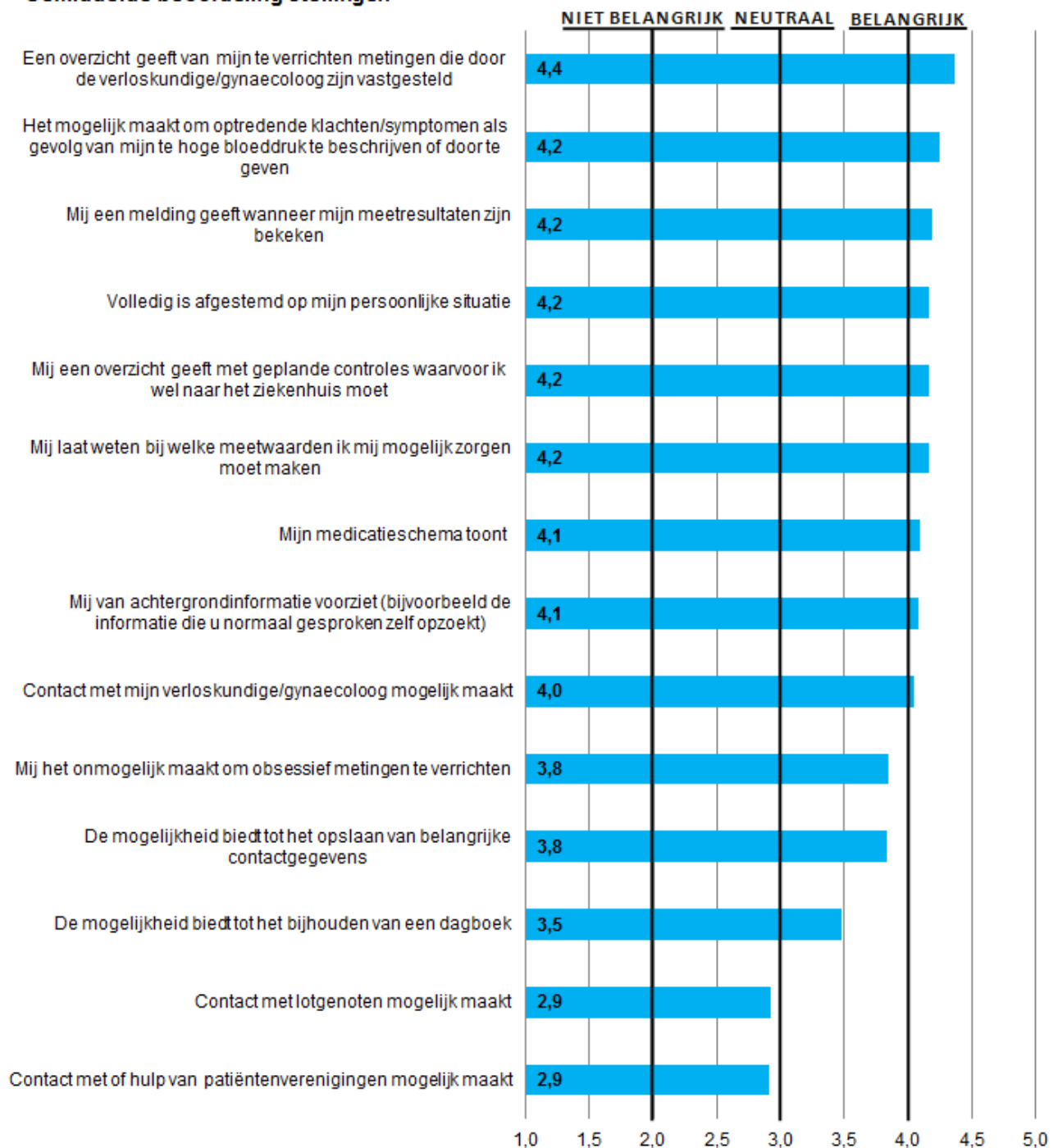
Optredende symptomen die uit reacties bleken

1. Hoge bloeddruk
2. Vochtophoping
3. Stuipen
4. Last van nieren
5. Leverfunctiestoornissen
6. Tekort aan bloedplaatjes
7. Pijn in bovenbuik
8. Bloedverlies

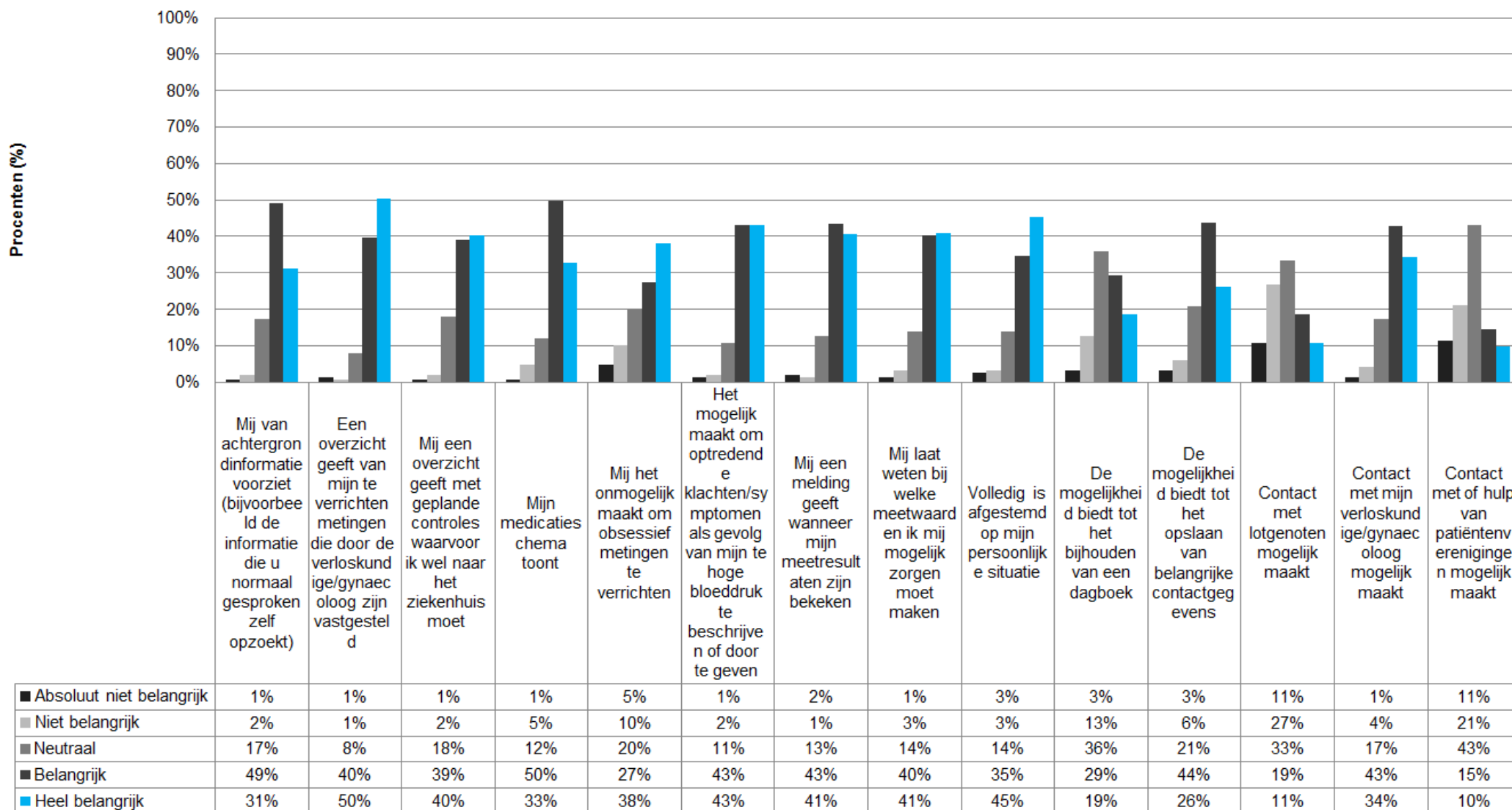
9. Eiwit in urine
10. Hoofdpijn
11. Sterretjes zien
12. Bandengevoel
13. Beroerd voelen
14. Overgeven
15. Benauwd
16. Duizelig
17. Geen energie meer hebben
18. Pijn tussen schouderbladen

Vraag 10: Naast het weergeven van de meetresultaten vind ik het belangrijk dat de app...

Gemiddelde beoordeling stellingen

Naast het weergeven van de meetresultaten vind ik het belangrijk dat de app...

N_aantallen	Absoluut niet belangrijk	Niet belangrijk	Neutraal	Belangrijk	Heel belangrijk	n_totaal
Mij van achtergrondinformatie voorziet (bijvoorbeeld de informatie die u normaal gesproken zelf opzoekt)	1	3	26	74	47	151
Een overzicht geeft van mijn te verrichten metingen die door de verloskundige/gynaecoloog zijn vastgesteld	2	1	12	60	76	151
Mij een overzicht geeft met geplande controles waarvoor ik wel naar het ziekenhuis moet	1	3	27	59	61	151
Mijn medicatieschema toont	1	7	18	74	49	149
Mij het onmogelijk maakt om obsessief metingen te verrichten	7	15	30	41	57	150
Het mogelijk maakt om optredende klachten/symptomen als gevolg van mijn te hoge bloeddruk te beschrijven of door te geven	2	3	16	65	65	151
Mij een melding geeft wanneer mijn meetresultaten zijn bekeken	3	2	19	65	61	150
Mij laat weten bij welke meetwaarden ik mij mogelijk zorgen moet maken	2	5	21	61	62	151
Volledig is afgestemd op mijn persoonlijke situatie	4	5	21	52	68	150
De mogelijkheid biedt tot het bijhouden van een dagboek	5	19	54	44	28	150
De mogelijkheid biedt tot het opslaan van belangrijke contactgegevens	5	9	31	65	39	149
Contact met lotgenoten mogelijk maakt	16	40	50	28	16	150
Contact met mijn verloskundige/gynaecoloog mogelijk maakt	2	6	26	64	51	149
Contact met of hulp van patiëntenverenigingen mogelijk maakt	17	32	65	22	15	151

% (Procenten)	Absoluut niet belangrijk	Niet belangrijk	Neutraal	Belangrijk	Heel belangrijk	Cijfer	B + HB
Mij van achtergrondinformatie voorziet (bijvoorbeeld de informatie die u normaal gesproken zelf opzoekt)	1%	2%	17%	49%	31%	4,1	80%
Een overzicht geeft van mijn te verrichten metingen die door de verloskundige/gynaecoloog zijn vastgesteld	1%	1%	8%	40%	50%	4,4	90%
Mij een overzicht geeft met geplande controles waarvoor ik wel naar het ziekenhuis moet	1%	2%	18%	39%	40%	4,2	79%
Mijn medicatieschema toont	1%	5%	12%	50%	33%	4,1	83%
Mij het onmogelijk maakt om obsessief metingen te verrichten	5%	10%	20%	27%	38%	3,8	65%
Het mogelijk maakt om optredende klachten/symptomen als gevolg van mijn te hoge bloeddruk te beschrijven of door te geven	1%	2%	11%	43%	43%	4,2	86%
Mij een melding geeft wanneer mijn meetresultaten zijn bekeken	2%	1%	13%	43%	41%	4,2	84%
Mij laat weten bij welke meetwaarden ik mij mogelijk zorgen moet maken	1%	3%	14%	40%	41%	4,2	81%
Volledig is afgestemd op mijn persoonlijke situatie	3%	3%	14%	35%	45%	4,2	80%
De mogelijkheid biedt tot het bijhouden van een dagboek	3%	13%	36%	29%	19%	3,5	48%
De mogelijkheid biedt tot het opslaan van belangrijke contactgegevens	3%	6%	21%	44%	26%	3,8	70%
Contact met lotgenoten mogelijk maakt	11%	27%	33%	19%	11%	2,9	30%
Contact met mijn verloskundige/gynaecoloog mogelijk maakt	1%	4%	17%	43%	34%	4,0	77%
Contact met of hulp van patiëntenverenigingen mogelijk maakt	11%	21%	43%	15%	10%	2,9	25%

Vraag 11: Naast bovengenoemde opties, vind ik het belangrijk dat de app...

1. Geweldige tekst 'Mij het onmogelijk maakt om obsessief metingen te verrichten'. Ik ging ongeveer om het half uur mijn bloeddruk meten.
2. Misschien zou het leuk zijn om er ook wat leuke dingen uit de zwangerschap in te kunnen opslaan, bijv. Het wekelijks meteen van de buikomvang of op een luchtige manier van week tot week informatie verstrekken over de ontwikkeling van de ongeboren baby. Zodat je met de app niet alleen bezig bent met een zorgelijk deel van de zwangerschap.
3. Ik was zwanger van een tweeling, ctg maken is daarbij best ingewikkeld. De App mag geen schijnveiligheid geven. Bloeddruk meten en eiwit in urine meten lijkt me prima, maar een goed ctg maken is ingewikkeld en gecompliceerd. Zou schijnveiligheid kunnen geven.
4. Belangrijke tips zoals de website van stichting help. Waar je wettelijk gezien recht op hebt in de zorg. (Want het laatste wat je wil, is het uitzoeken waar je recht op hebt). Zo kwam ik een jaar later er achter dat univé iets aanbiedt mbt help. Aanbieden van een stukje nazorg. (op weg helpen) bijvoorbeeld door elke dag of elke week een soort pop-up bericht te krijgen van hoe je lichaam hersteld, wat je het beste doen kan of juist moet nalaten. Hoe je het beste kan toegeven aan je moeheid (hoe je kan accepteren dat het lang kan duren voordat je hersteld). Maar ook dat ptss heel vaak voorkomt en hoe je dat kan herkennen en wat je er aan kan doen. Een alarm optie, voor als er echt nood aan de man is en je kan niet meer bellen. Seintje naar het ziekenhuis of je partner. (ik heb mij thuis heel onveilig gevoeld) ik was alleen thuis omdat mijn man "gewoon" moest werken.
5. Open eerlijkheid snelheid en duidelijkheid zou fijn zijn. Nazorg belangrijk en nieuws over alle ontwikkelingen op het gebied van zwangerschapsvergiftiging en tips.
6. Dat vrouwen ook gebruik van deze app kunnen maken lang na de bevalling, zolang er behoefte aan is.
7. naast de gegevens van de moeder ook de uitslagen en metingen van de echo weergeven.
8. Voor 30 wkn beschikbaar is!!! Met name de risico vrouwen worden veel eerder al veelvuldig gecontroleerd!!!
9. lijkt me super handig!
10. Ikzelf zou liever naar het ziekenhuis willen gaan voor de controles dan door de app. Ik zou een app minder vertrouwen dan controle door een gynaecoloog.
11. Gebruiksvriendelijk is en werkt!
12. Toelichting op de meetwaarden waarbij je je zorgen moet gaan maken. Ik vind dat dit niet in de app moet, maar dat je je meetwaarden doorgeeft en de gynaecoloog dan beoordeelt of deze waarden reden tot zorgen zijn.
13. Van mij hoeft de app niet zo nodig, vandaar dat ik overal neutraal heb gezet. Ik vind het voor mezelf een prettiger en veiliger gevoel om gewoon naar het ziekenhuis te gaan voor controles.
14. Ik weet eerlijk gezegd niet of ik dat wel zou willen, ik vertrouw op de controles van het ziekenhuis en ik zou mijn controle's zelf niet willen doen thuis dan ben ik er teveel mee bezig in mijn ogen en dat lijkt me ook niet goed voor mijn bloeddruk en verdere gezondheid. ik zou het bij de controles houden bij de gyn
15. Snap de goede bedoelingen en leuk dat er eventueel zo een appje komt, maar ik zou het niet aanraden. Ik heb gemerkt dat er ineens heel snel ingegrepen moet worden..en zo een appje is toch niet altijd 100 % te vertrouwen? Je komt dan misschien tweedes..Vanwege het aantal weken in de zwangerschap moest ik gelijk door naar Utrecht. Streekziekenhuis was niet goed hiervoor. Eer dat ik op tijd zou zijn in Utrecht is het misschien wel te laat. Op het moment vond ik het misschien niet leuk dat ik opgenomen moest worden..maar oo zo belangrijk! De juiste mensen waren bij mij! Ook voor de omgeving is het beter te begrijpen dat als je in het ziekenhuis ligt, je echt rust nodig hebt. Thuis krijg je toch weer onverwachts visite waar je niet op staat te wachten. Je wil dan echt rust. Ik zou geen voorstander zijn van zo'n appje, hoe goed het ook bedoeld is.
16. Dat je respons krijgt van de gynaecoloog als deze je metingen bekeken heeft.
17. Zowel voor mijzelf zichtbaar is maar dat mijn partner hem ook heeft dat we gelinkt zijn aan elkaar dat hij ook op zijn werk kan zien hoe het met mij en de baby gaat.
18. Duidelijk als aanvulling dient op de controles bij de gynaecoloog. Na een HELLP-zwangerschap zou ik heel angstig zijn dat dit in een volgende zwangerschap weer gebeurt en daardoor moeilijk kunnen 'vertrouwen' op een app. Het zou voor mij ondersteunend kunnen werken, mits zeer regelmatig contact met gynaecoloog.
19. Gebruiksvriendelijk is en dat het niet alleen voor de Android of Apple toestellen beschikbaar is. Ook voor een Windows phone. Meestal als er een nieuwe App is, duurt het een tijdje dat het beschikbaar is voor de Windows phone.
20. Ook de uitzonderingen, zoals in mijn situatie nauwelijks symptomen, naar voren brengt. Het gevaar van een app die heel erg gericht is op de symptomen, de uitzonderingen niet in kaart brengen. En hierdoor eventueel zelf of t kindje in gevaar brengen. De app mag niet leidend zijn maar een leidraad geven.
21. Nou ik zelf zou niet graag thuis met een app zitten, mijn situatie was zo dat ik geregeld de zusters om mijn bed had staan... Dus beter met te hoge waardes zo als bij mij in het ziekenhuis zijn!!! Anders kan of de moeder of de baby sterven!!

22. Geruststellende tips/opmerkingen lanceert zodat je niet elk moment bij elk pijntje en kriebeltje in de paniek schiet. Hij mag best een 'beetje lief' voor ons zijn.
23. Gezien mijn verleden ga ik liever naar het ziekenhuis dan het hebben van een app. Ik wil door gekwalificeerd personeel gecontroleerd worden en dat er direct actie genomen kan worden.
24. Overzichtelijk is en niet onnodig stress en angst kan oproepen. (in mijn geval ben ik bang voor bevalling en prikken, dus goed overleg met gynaecoloog en verloskundige, goede communicatie is erg belangrijk)
25. Al voor 30 weken in gebruik genomen kan worden. Mijn HELLP symptomen begonnen al rond 20 weken, maar werden pas bij 28 weken gediagnosticeerd nadat wij de gynaecoloog zo ongeveer gesmeekt hadden om een 24-uurs urinetest en bloedtest.
26. Ik vind dat de controles wel gewoon door het ZH Moeten worden gedaan een App met info is altijd handig ik moet nu 1 x in de 14 dagen naar het ziekenhuis maar dat stelt mij erg gerust
27. Medische terminologie achterwege laat en gebruik maakt van begrijpelijke taal. De mate van informatie voorziening binnen de app lijkt me lastig te bepalen. Wat voor de ene vrouw geruststellend werkt, kan voor de ander juist de stress verhogen. Ik weet niet of de app voor mij een uitkomst zou zijn, het gaf mij een bepaalde mate van rust als ik na de arts gesproken te hebben, weer 'goedgekeurd' naar huis mocht. Het persoonlijke contact met de arts heeft mij de tweede zwangerschap goed gedaan.
28. Metingen die ver boven normaal zijn, direct melding maakt om zelf telefonisch contact te leggen met de gynaecoloog. Om zo onnodige risico's uit te sluiten.
29. Aangeeft of meting wel correct is uitgevoerd. Afwijkende/ zorgwekkende meetresultaten kunnen mogelijk leiden tot ontkenningsgedrag ('niets aan de hand, gewoon verkeerd gemeten'). daardoor mogelijk alsnog te laat medisch ingrijpen
30. Ik zou geen gebruik maken van zo'n app. Ik heb een persoon nodig aan wie ik direct vragen kan stellen en die mij geheel in beeld heeft, dus ook direct in kan spelen op angst door bijvoorbeeld extra onderzoek te doen, terwijl waarden nog binnen de norm zouden zijn. Een app zou ik echt veel te onpersoonlijk vinden.
31. Nazorg
32. De arts mij altijd even wil 'zien' wat in alle gevallen van ongerustheid ook moet.. En niet dmv een app.
33. Snel op de markt komt. Mocht ik nog een keer zwanger raken zou ik het een hele geruststelling vinden om het zelf in de gaten te houden. Ik zou veel meer van de zwangerschap kunnen genieten. Al vind ik wel, (er staat vanaf 30 week) van mij mag het wel al vanaf de 20 week ofzo. Bij mij is het voor de 30ste week opgetreden. Als ze het snel ontdekken kunnen ze er misschien al eerder wat aan doen en is vroeggeboorte nog langer uit te stellen. Mijn bloeddruk was nog wel acceptabel, maar achteraf zat ik er wel al vlak tegen aan.
34. Gewoon controles in ziekenhuis blijven houden !! Dat is het beste!!
35. Al in een vroeger stadium gebruikt kan worden. Ik ben met 28 weken opgenomen in het ziekenhuis, en daarvoor al een hoge bloeddruk met bijbehorende ziekenhuisbezoeken.
36. Hartstikke goed idee!!! In het ziekenhuis kom je nauwelijks tot rust, thuis gaat dat veel beter. Dus als met behulp van een dergelijke app een opname uitgesteld of voorkomen kan worden, fantastisch!!!!